Registered M. 916

THE VEDANTA DIPIKA

A RELIGIOUS & PHILOSOPHICAL MONTHLY.

Vol. VIII. May 1918. No. 8

Editor.—Dewan Bahadur T. T. Rangachariar, B.A., B.L.

வேதாந்த தீபிகை

ஸம்புடம் 8.] பிங்கள ௵ வைகாசி ௴ [ஸஞ்சிகை 8

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள் 313

2. ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம்
ஸ்ரீ. உப. எஸ். வாஸுதேவாசார்யர் 323

3. வேதாந்த ஸங்க்ரஹம்
ஸ்ரீ. உப. எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ... 334

4. ராஜ ராஜ்ய க்ஷேமம் 343
ஸ்ரீ.உப. வித்வான் புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.

5. கடிதங்கள் 349

Published by the Secretary Sri V. S. Sabha.

K. R. Press, Madras.

Copy-right reserved.

Annual Subscription Rs. 3-0-0] [Single Copy As 4.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை.

இப்பத்ரிகையின் முக்கிய நோக்கங்கள்.

(1) உபநிஷத்துக்களிலும், ப்ரஹ்மஸூத்ரம் பகவத்கீதை முதலான க்ரந்தங்களிலும், ஆழ்வாராசார்யர்கள் அருளிச்செய்திருக்கும் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் இருக்கும் விஶிஷ்டாத்வைத மதத்தின் தத்வங்கள் வெளியாக்கப்படும்.

(2) அத்வைதம், த்வைதம் முதலான மதங்களின் ஸ்வபாவங்களும் அந்தந்த மதங்களை ஆராய்ந்தவர்களைக்கொண்டு எடுத்துக் கூறப்படும்.

(3) தைவபக்தி முதலான நற்குணங்களைத் தெரிவிக்கும் கதைகளும் வெளிவரும்.

இதைப்பற்றி சில அபிப்ராயங்கள்.

(1) இந்து நேசன் :—————————12 - மாத பத்திரிகையின் கிரயம் ரூபாய் இரண்டாயிருப்பினும், அமைக்கப்பெற்ற விஷயங்களின் சீரும், பாஷையின் நடையும் விலையில்லா மாணிக்கங்களென்றே சொல்லலாம்.

(2) மதிராஸ் ப்ரெஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதரான மஹா மஹோபாத்தியாயர் வே. ஸ்வாமிநாத ஐயர் : இது தென்னாட்டுப்பத்திரிகைகளுக்குள் முதன்மையான தென்று சொல்லலாம்.

(3) மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர் :—

……………இதில் விசிஷ்டாத்வைத மத ஸம்பந்தமான உபந்யாஸங்களும் வேதாந்தார்த்த விசேஷ விசாரங்களும் புராணகதைகளும் ஆசார்ய சரித்ரங்கள் முதலியவை வெளியிடப்படுகின்றன. இதற்கு விஷயப்ரதானம் செய்பவர்கள் உபயவேதாந்த பாரங்கதர்களாகவும் சாஸ்த்ர ஸம்பந்நர்களாகவும் காணப்படுதலால், பாரலௌகிக புருஷார்த்தங்கள் ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு இதில் நன்கு விவரிக்கப்படு மென்று தோன்றுகின்றது.

NOTICE.

Subscribers are requested to quote the wrapper number in all their communications to the manager. Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

☞ பத்ரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவது "பத்ராதிபர் வேதாந்த தீபிகை, திருவள்ளூர், செங்கல்பட்டு ஜில்லா" என்கிற விலாஸத்திற்கும், கடிதங்கள் அனுப்புவதும் கட்டணம் கட்டுவதும் விலாஸ மாறுதல்கள் அறிவிப்பதும் மற்றெல்லா விஷயங்களும் விலாஸத்தில் குறித்திருக்கும் நம்பரைக் கண்டு, "மானேஜர், வேதாந்த தீபிகை, 11, கேஶவப்பெருமாள் ஸந்நிதி வீதி, மயிலாப்பூர், மதிராஸ்" என்கிற விலாஸத்திற்கும் அனுப்பப் படவேண்டும்.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 3.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:—திவான் பகதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.

ஸம்புடம் 8.] காளயுக்தி௵ வைகாசி௴ [ஸஞ்சிகை 8.

த்ரிபுவநகமநம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்பரம் ததாநே - வபுரலககுலாவ்ருதாநநாப்ஜம் விஜயஸகே ரதிரஸ்து மே(அ)நவத்யா ॥ [ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

நாம் எழுதுவதெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயாநுகூலமாகவே இருக்க வேண்டும். ததர்த்தம் இந்தப் பத்ரிகை உண்டாயிருக்கின்றது. ஸம்ப்ரதாயம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமானதென்பதில் நாம் ஈஷத்தும் ஸம்ஶயிக்கின்றோமில்லை. ததநுஸாரிகளாக எண்ணப்படுகின்றவர்கள் ஸ்வாநுஷ்டாநங்களால் அதைப் பகுமாநிக்கின்றார்களோ என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும் கொஞ்சம் விசாரிக்கவேண்டும்.

நமது மதம் வேதமார்க்கம் எனப்படும். வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் கர்மகாண்டத்தையொட்டி வந்தன. தத்வ ஹித புருஷார்த்த ஜ்ஞாநம் வேதாந்த பாகத்தால் ஏற்பட்டது. ஹிதம் எனப்பட்ட வேதாந்தாம்ஶத்துக்கு வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் அங்கமாக விதிக்கப்பட்டன. பாஶ்சாத்ய வித்யாபிமாநிகள் வைதிக கர்மங்களை த்வேஷிக்கின்றனர்; முண்டகோபநிஷத்தானது ருக் முதலான வேதங்களையும், வேதாங்கங்களையும், அபரவித்யையென்று சொல்லி, அக்ஷரமெனப்பட்ட ப்ரஹ்மம் எதனால் அடை

யப்படுகின்றதோ அதைப் பரவித்யையென்று வெளியிட்டது. அதாவது, உபநிஷத்துக்கள் பரவித்யை யெனப்பட்டன. அவை ருக்வேதம் முதலான வேதங்களுக்குள் சேர்ந்தவையாயினும், ருக்வேதாதி சப்தங்கள், இங்கே அவற்றின் முக்யார்த்த தாத்பர் யத்தால், உபநிஷத்துக்கள் நீங்கிய வேதபாகங்கள் எனப்படலாம். ஸ்ரீ ஶங்கராசார்யர், உபநிஷத்துக்கள் உள்பட ஸர்வவேத ஶப்த ராசிகள் அபரவித்யை யென்றும், வைராக்யாதி ஸாதநங்களுடன் கூடி, ஒருவன் குருவினிடம் உபதேசம் பெற்று அடையும் ஜ்ஞாந விசேஷம்தான் பரவித்யை யென்றும் சொல்கின்றார். ஆனால், முண்டகோபநிஷத்தினுடைய முடிவில், 'தேஷாமேவைதாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் வதேத' எனும் வாக்யமானது ப்ரஹ்ம ப்ரதிபாதகமாக உபதேசிக்கப்பட்ட வித்யை உபநிஷத் ரூபமாயிருப்பதைக் காட்டுகின்றது.

இந்த உபநிஷத்தை ஆபாதமாக வாசிப்பவர்க்குப் பரவித்யை தான் உபாதேயமென்றும், அபரவித்யைக்கு ஸ்வரூபத்யாகம் தான் கர்த்தவ்யமென்றும் தோன்றலாம். உபநிஷத் ஆரம்பத்தில், 'கஸ்மிந்நு பகவோ விஜ்ஞாதே ஸர்வமிதம் விஜ்ஞாதம் பவதீதி', என்று ஏற்பட்ட ப்ரஶ்நத்துக்கு 'த்வே வித்யே வேதிதவ்யே இதி ஹ ஸ்ம யத் ப்ரஹ்மவிதோ வதந்தி, பரா சைவாபரா ச', என்று ப்ரதிவசநம் காணப்படுகின்றது. யாதொன்று அறியப்பட்டதாகில் அதனால் யாவும் அறியப்பட்டதாகுமோ, அப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மத்தைப் பற்றிக் கேள்வி. ப்ரஹ்மவித்துக்கள், பரவித்யை அபரவித்யை எனப்பட்ட இருவித்யைகளும் அறியவேண்டியவை என்று சொல்கின்றனர் என்று அதற்கு விடை. ஆதலால், கர்மகாண்டமும் ப்ரஹ்மத்தை அறிய விரும்புகின்றவனால் அப்பஸிக்கத்தக்கதே. உபநிஷத்தின் முடிவிலும், ப்ரஹ்மவித்யையினுடைய உபதேசத்துக்குத் தக்க அதிகாரிகளை விவரிக்குமிடத்தே, 'க்ரியாவந்த:, ஶ்ரோத்ரியா:, ப்ரஹ்மநிஷ்டா:, ஸ்வயம் ஜுஹ்வத ஏகர்ஷிம் ஶ்ரத்தயந்த: ।' அதாவது, கர்மாநுஷ்டாந யுக்தர்களாயும், வேதாத்யயநம் பண்ணினவர்களாயும், ப்ரஹ்மத்தை அறிய இச்சித்தவர்களாயும், ஸ்வயம் ஶ்ரத்தையோடு அக்நிஹோத்ரம் செய்கின்றவர்க

ளாயும் இருக்கப்பட்டவர்க்கே ப்ரஹ்மவித்யை உபதேசிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலும், ஜ்ஞாநம் கர்மம் இரண்டையும் ப்ரஹ்ம ப்ராப்தி ஹேதுவாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

‘𑌪𑍍𑌲𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌅𑌦𑍃𑌢𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌵𑌰𑌂 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮 । 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ।’, அதாவது: பலாபிஸந்தியால் செய்யப்பட்டதும் அஸ்ரேஷ்டமானதுமான கேவல யாக ஸம்பந்த கர்மங்கள் ஜீர்ணமான ஓடங்கள்போல் அஸ்திரங்கள் என்றும், அவற்றை ஸ்ரேயஸ்ஸாதநங்களாய் எண்ணி ஸந்தோஷிக்கும் அவிவேகிகள் ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கமாட்டார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்ட விஷயம், கர்மஸாத்யங்களான ஸ்வர்க்காதி பலங்களை மறுப்பதற்காக அன்று; அப்பலங்கள் அஸ்திரங்களென்று காட்டி, அநந்தமாயும் ஸ்திரமாயு மிருக்கப்பட்ட பரம புருஷார்த்தம் பரவித்யா ரூபமான ஜ்ஞாநஸாத்யம் என்று காட்டவே அவ்வண்ணம் வெளியிடப்பட்டது. உபநிஷத்தே வைதிக கர்மாநுஷ்டாநபரர்கள்தான் அவ்வநுஷ்டாநஜந்யமான சித்த ஸம்ஸ்காரமடைந்து ப்ரஹ்மவித்யோபதேசத்துக்கு அர்ஹதையைப் பொருந்துகின்றார்கள் என்று சொல்கின்றது. இந்த யோசனைகளுக்குப் பொருந்த ஸ்ரீபகவானும் கீதையில், ‘𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌰𑌤𑌾𑌃’ என்றும், ‘𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃’, என்றும், ‘𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌰𑌾𑌃’, என்றும், பரமபுருஷார்த்தத்தை அறிந்துகொள்ளாமல், ஸ்வர்க்காதி பலங்களை அபேக்ஷித்தே கர்மங்கள் செய்யும் கர்மகாண்டாபிமாநிகளைச் சொல்லி, அவர்கள் போகங்களையும் ஐஸ்வர்யங்களையும் இச்சிக்கின்றவராதலால், தத்வஜ்ஞாந ஸாக்ஷாத்கார ஸமர்த்தர்கள் அன்றென்றும் ஸாதித்தருளினர்; கர்மகாண்டங்கள் த்ரைகுண்ய விஷயங்களாதலால் அர்ஜுநனை நிஸ்த்ரைகுண்யன் ஆகும்படி ஆஜ்ஞாபித்தார்; பின்னும், ‘𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃’, என்பதால், வேதங்களில் ப்ரஹ்மவித்துக்

கும் உபயுக்த பாகங்கள் உண்டென்று காட்டி, அர்ஜுனனைப் பலா பேக்ஷையின்றிக் கர்மங்களையே செய்யும்படி நியமித்தருளினர். மறுபடியும், ‘[illegible]’ என்றும், ‘[illegible]’ என்றும், ‘[illegible]’, என்றும், வைதிக கர்மங்களுக்கு ஸ்வரூப த்யாகத்தை நிஷேதித்தார். ப்ரமாணங்களை ஆஸ்ரயிப்பவர்க்கு வேறு நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. அவற்றை ஆஸ்ரயித்த, த்ரிமதாசார்யர்களும், மற்ற பெரியோர்களும், பலாபிஸந்தி ரஹித கர்மாநுஷ்டாநங்களால் சித்த ஸம்ஸ்கார விசேஷத்தை ப்ரஹ்ம வித்யாநிஷ்டர்கள் ஸம்பாதித்துக்கொள்கின்றனர் என்று நிஷ்கர்ஷித்திருக்கின்றார்கள். நாமும் நம் பூர்வீகர்க்குள் கர்மாநுஷ்டாந பரர்களாயும், ஸ்வலாப ஸந்துஷ்டர்களாயும், பூதஸௌஹ்ருத்துக்களாயும், ஸாந்தர்களுமாயு மிருந்த ஸாதுக்களைப் பார்த்திருக்கின்றோம்.

ஆதலால், உபநிஷத்தும் கீதையும் அவரமாக நினைத்த கர்ம காண்டங்களுக்கு ஸ்வரூப த்யாகத்தை நிஷேதித்த காரணத்தைப் பற்றி, யுக்திவாதங்களில் நாம் இறங்குகின்றோமில்லை. மநுஷ்யர்களுடைய லௌகிக ஜ்ஞாநத்துக்கும் வ்ருத்திக்கும் அநுகுணமாக அவ்வவர்கள் விஸ்வஸிக்கும் மதங்களின் ரூபமும் மாறுகின்றதெனச் சொல்வார்கள்; நூதந விஸ்வாஸங்கள் தலையெடுக்கப் பூர்வ விஸ்வாஸங்களை மநுஷ்யர் த்யஜிப்பார்களெனவும் சொல்வார்கள். இதன் உண்மையை நாம் மறுக்கின்றோமில்லை. ஆனால், வைதிக ஸம்ப்ரதாயம் இவ்வித யோசனைகளுக்கு உட்பட்டதன்று. ஸம்ஹிதையை ஒட்டியே ப்ராஹ்மணம் இருக்கின்றது. இவை இரண்டினுடைய ஸம்பந்தத்தோடு வேதாந்த பாகங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன. வேதாங்கங்கள் பூர்வகாண்டத்துக்கு அவஸ்யம் வேண்டியவை. இதிஹாஸ புராணங்கள் அவற்றின் பூர்வஸ்திதியில் வேதங்களில் அந்தர்க்கதங்களாயிருந்து, வ்யாஸாதிகளால் வே

தோப ப்ருஹ்மணங்களாகச் செய்யப்பட்டன. இவ்வண்ணம் அவிச்சிந்நமாக ஏற்பட்ட ஸம்ப்ரதாயம் ஏக ஸம்ப்ரதாயமாகை யால், இதில் த்யாஜ்யாம்ஶமென்றும் உபாதேயாம்சமென்றும் யோசிக்க இடமில்லை.

வைதிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் யாவரும் தாங்கள் அநுஷ்டிக்க வேண்டிய கர்மங்களைப்பற்றி விவாதப்படுகின்றார்களில்லை. ப்ர ஹ்ம ஸூத்ரங்கள் யாவர்க்கும் பொதுவாதலாலும், அங்கே த்ரு தீயாத்யாய சதுர்த்த பாதத்தில், ப்ரஹ்மவித்யையானது கர்மங் களை அங்கமாகவுடையதென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், கர்ம ஸ்வரூபத்தில் தாத்பர்ய பேதம் த்ரிமதஸ்தர்களுக்குள் விசே ஷமாய் இல்லாமலே, அவர்கள் யாவரும் கர்மாநுஷ்டாநம் நிய மேந கர்த்தவ்யம் என்று ஒப்புக்கொள்கின்றனர். இந்த யோச னைக்கு அநுகூலமான பகு ப்ரமாணங்களை ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் கண்டு கொள்ளலாம். ஆதலால், த்ரிமதஸ்தர்களுக்குள்ளும் பரம புரு ஷார்த்தத்தை அபேக்ஷித்தவர்கள் ஶ்ரத்தையுடன் ஸ்வகர்மங் களைச் செய்துவந்தனர். அந்யரான கேவலாஶ்ரமிகளில் பலரும் நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைக் கர்த்தவ்யமென்றே அநுஷ்டித்து வந்தார்கள். '[illegible]।' என்றும், '[illegible]।' என் றும் ப்ரமாணங்களைக் கண்டு, வர்ணத்தில் பிறந்து, ஆஶ்ரம மொன் றில் ப்ரவேசித்தவர்கள், ஸ்வகர்ம த்யாகத்துடன் வைஷ்ணவத்வம் நிலைக்கமாட்டாதென நினைத்தார்கள்.

இங்கிலீஷ் கவர்ன்மெண்டார்கள் ஸாதாரண உத்யோகங்க ளுக்குப் பாஷாந்தர பரிசயத்தையே ப்ரதாநார்ஹதையாக ஏற் றுக்கொள்ளவே, வ்ருத்திஹீநதையைப் பொருந்திய சில விப்ரர் கள் முதலில் பாஷாந்தராப்யாஸத்தைச் செய்து உத்யோகம் ஸம் பாதித்தனர். இந்த வித்யை காலக்ரமத்தில் பெருகவும், ப்ராஹ்ம ணர்க்கு ஸ்வவ்ருத்தி ஹாநியும் வளர்ந்தது. ஆதலால் அவர்க் குள் ஸ்வவித்யாத்யாகமும் பாஶ்சாத்யவித்யா பரிசயமும் வ்ருத்தி

யடைந்து, வர்ணாஸ்ரம கர்மங்களுக்கு லோபமும் தலையெடுத்து விட்டது. அஸாம்ப்ரதாயிகமாகச் சிலர் தத்காலம் விபரீதாபிப்ராயங்களைப் பரவச்செய்தார்கள். இதோ பரிசயத்துக்கும் ப்ரஹ்ம வித்யாப்பாஸத்துக்கும் அதிகாரம் ஸார்வத்ரிகமென ப்ரமை சில ஜநங்களைப் பீடிக்கின்றது. ஏடுகளைப் பார்த்த மாத்ரத்தாலே தத்வத்தில் புத்தி நிலைக்கமாட்டாது. பலர்க்கு மதமென்பதே விஸ்வாஸார்ஹமாயில்லை. அவர்க்குள் யாரேனும் அதைப்பற்றி ப்ரஸ்தாவித்தார்களாகில், அவர்கள் ப்ரமித்தபடி ஜநங்களுக்கு ஐஹிக ஸௌகாநுகூலமாக அது இருக்கக்கூடுமெனும் யோசனையின்பேரில் அப்படிப்பட்ட ப்ரஸ்தாவம் உண்டாகின்றது.

இங்கிலீஷ் படித்தவர்க்குள் வைதிக கர்மங்களில் ஸ்ரத்தை வரவரக் குறைந்துபோகின்றது. ப்ராஹ்மண்யத்தை ரக்ஷிக்க பாத்யப்பட்டவர்கள்குறைந்த பக்ஷம் ஸந்த்யாவந்தநத்தையாவதுசெய்ய வேண்டும். இந்த ரூபமான யோசனை முப்பது நாற்பது ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு முன்பட்டு அவர்க்குள் இருந்தது. இப்போது அது மாறிப்போய், ஸந்த்யாவந்தந மென்பது உபநயநத்தோடு முடிந்துவிடுகின்றது. இதற்கு ஸ்வரூப த்யாகத்தை நிச்சயித்தவர்க்குள் சிலர் பித்ரு கர்மங்களை ஸ்ரத்தையின்றிச் செய்வது போல் காட்டுகின்றனர். சிலரிடம் அதற்கும் அபாவம் உண்டாய்க் கொண்டு வருகின்றது. இந்த ஸ்திதியில் பாஸ்சாத்ய வித்யாபரிசயமுள்ளவர்க்குள் கர்மாநுஷ்டாநங்களில் ஸ்ரத்தையுள்ளவர் மிகவும் சிலர்தானென்று நிச்சயித்துவிடலாம். இது லௌகிகரெனப்பட்டவர்களுடைய ஸ்திதி.

வைதிகர் என்பவர்கள் ஸ்திதியைப்பற்றி யோசிப்போம். இவர்கள் ப்ராயேண உபபத்தியற்றவர்கள்; ஸ்வநிஷ்டையைக் காப்பாற்றவேண்டுமாகில், இவர்கள் லௌகிகரை விலகியே நடக்கவேண்டும்; ஜீவநம் நடக்கவேண்டுமென்று லௌகிகரை ஆஸ்ரயிக்கின்றனர்; அதற்காக அகார்ய ஸதமும் செய்கின்றனர். அந்தப் பழக்கத்தால், அவஸ்யமற்றபோதும் அர்த்தார்ஜநமே ப்ரதாநமென்று கருதி, அக்ருத்யகரணங்களில் நிலைத்துப் போகின்றனர். ஆதலால், ப்ராணாத்யயம் நேரிட்டபோதிலும், ஸ்வநிஷ்டைக்கு விரோதமான ப்ரவ்ருத்திகளைத் தள்ளவேண்டும் என்கிற அபிஸந்தி ஸாதுக்களெனக்கூடிய மிகவும் சிலர்க்குள் தான் நிலைத்திருக்கின்றதெனச் சொல்லலாம்.

இங்கிலீஷ் படிக்காமலும் வைதிக வித்யையின் வாஸனையின்றியும் உபயதா ப்ரஷ்டர்களாய், நிஷ்க்ருஷ்ட ஜீவநோபாயமற்றவர்கள் ஸங்க்யையில் பெருகுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஸத்ய வசந விஷயமாயும் தர்மாசரண விஷயமாயும் ஏற்பட்ட சாஸ்த்ர விதிகள் நிரர்த்தகங்களா யிருக்கின்றன. அவர்கள் நிஷித்த காம்ய ப்ரேரிதர்களாய் ஸாதித்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றி ப்ரயத்நங்களின் தர்மாதர்ம ஸ்வரூபங்களைப்பற்றி யோசிக்கின்றார்களில்லை. யாதேனுமோர் வ்ருத்தியால் ஜீவிப்பவர்களும் மிகுதியாக அர்த்தார்ஜந ப்ரதாநராகப் போந்து தர்மத்தைக் கடந்தும் ஆர்ஜவத்தைத் தள்ளியும் நடக்கின்றார்கள். இக்கால ஸ்திதியைப் புராணகர்த்தாக்களான பூர்வ ருஷிகள் முன்னமே வெளியிட்டார்கள். 'வர்ணாஶ்ரமாசாரவதீ ப்ரவ்ருத்திர் ந கலௌ ந்ருணாம்। ந ஸாமர்க்யஜுர்வர்ணவிநிஷ்பாதந ஹேதுகீ ॥' [கலியில் வர்ணங்கட்கும் ஆஶ்ரமங்கட்கும் பொருந்திய ஆசாரங்களை மநுஷ்யருடைய ப்ரவ்ருத்திகள் அநுஸரித்திரா; அவற்றால் வேதோக்த கர்மங்களின் நிஷ்பாதநம் உண்டாகமாட்டாது] 'ஸர்வமேவ கலௌ ஶாஸ்த்ரம் யஸ்ய யத்வசநம் த்விஜ।' [கலியில் எவனெது சொன்னாலும் அதெல்லாம் ஶாஸ்த்ரமாகும்] 'ஸர்வ ஏவ விப்ரைர்வ்ருஷலா ஸமா: ... ।' [கலியில் ஶூத்ராதிகள் தமக்கும் விப்ரர்க்கும் புருஷத்வம் ஸமாநம் என்று நினைப்பார்கள்] 'அஸ்நாநபோஜிநோ நாக்நி தேவதாதிதிபூஜநம்। கரிஷ்யந்தி கலௌ ப்ராப்தே ந ச பிண்டோதகக்ரியாம் ॥' [கலியில் ஸ்நாநமின்றிப் புஜிப்பார்கள். அக்நி தேவதை அதிதி பித்ரு பூஜைகளைச் செய்யமாட்டார்கள்.] 'லிங்கஸ்தா ப்ரவ்ரஜிஷ்யந்தி ஶூத்ரா: ।' [ஶூத்ரர்கள் ஸந்யாஸ வ்ரதத்தை மேற்கொள்வார்கள்.] 'யதா யதா ஸதாம் ஹாநிர் வேதமார்கா நுஸாரிணாம் । ததா ததா கலேர்வ்ருத்திர் அநுமேயா விசக்ஷணை: ॥ ப்ராரம்பாஶ்சாவஸீதந்தி யதா தர்மக்ருதாம் ந்ருணாம் । * * * யதா யதா ந யஜ்ஞாநாம் ஈஶ்வர: புருஷோத்தம: । இஜ்யதே புருஷைர்யஜ்ஞை: । * * * கலேர்பலம்

பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீச்வரம் । நார்சயிஷ்யந்தி । கிம் தேவை: கிம் த்விஜைர் வேதை: கிம் சௌசேநார்பணேந ஜநா: । இத்யேவம் விப்ரவக்ஷ்யந்தி ।' [வேதமார்க்காநுஸாரிகளான ஸத்துக்களுக்கு ஹாநியுண்டாம்போதும், தர்மத்தை ரக்ஷிப்பவர்களுடைய ப்ரயத்நங்கள் கெடும்போதும், ஸர்வ யஜ்ஞங்களுக்கும் ஈஸ்வரனை புருஷோத்தமன் யஜ்ஞங்களால் ஆராதிக்கப்படாதபோதும், கலியினுடைய வ்ருத்தியைப் புத்திமான்கள் அநுமிக்கத்தக்கவர். ஸர்வஸ்ரஷ்டாவும் ஈஸ்வரனும் ஜகந்நாதனுமான விஷ்ணுவைக் கலியில் அர்ச்சிக்கமாட்டார்கள். தேவர்களாலும், த்விஜர்களாலும், வேதங்களாலும், ஸ்நாநாதி சௌசங்களாலும் ஆகவேண்டியதொன்றுமில்லையென்று கலியில் சொல்வார்கள்.) 'ஶூத்ரப்ராயாஸ்ததா வர்ணா பவிஷ்யந்தி கலௌ யுகே ।' [எல்லா வர்ணஸ்தர்களும் சூத்ர ப்ராயர்களாவார்கள்.) 'வித்தமேவ கலௌ ந்ருணாம் ஜந்மாசாரகுணோதய: । தர்மந்யாய வ்யவஸ்தாயாம் காரணம் பலமேவ ஹி ।' [கலியில் மநுஷ்யர்க்குள் பிறப்பாலும், ஆசாரத்தாலும், குணத்தாலும் வ்யவஹரிக்கப்பட்ட உத்கர்ஷத்துக்குக் காரணம் பணம்தான். பலமுள்ளவன் பக்கல்தான் தர்மமும் ந்யாயமும் நிஷ்கர்ஷிக்கப்படும்.] 'தாம்பத்யேऽபிருசிர் ஹேது: மாயைவ வ்யாவஹாரிகே । ஸ்த்ரீத்வே பும்ஸ்த்வே ச ஹி ரதி: விப்ரத்வே ஸூத்ரமேவ ஹி ।' [காமத்தால்தான் பதிபார்யபாவம், ஸர்வ வ்யவஹாரத்திலும் வாக்கினுடைய வலிமைதான் கார்யகரம். புருஷர்க்குள்ளும், பெண்பாலரிலும் ஸுகமாயிருப்பவர்தான் ஸ்ரேஷ்டர்கள். ஸூத்ரமொன்றினாலேயே ப்ராஹ்மணனெனும் வ்யவஹாரம்.]

புராணங்கள் முடிவாகத் திருப்பி எழுதப்பட்ட காலம் ஏறக்குறைய 1600 வருஷங்கட்கு முற்பட்டதென்று பாஸ்சாத்ய விமர்சிகள் சொல்வார்கள். அப்படியானாலும் மேலே விவரித்தபடியே தத்கால நிலையை வெளியிட்டார்கள் விசேஷ தத்வ ஸாக்ஷாத்காரமுள்ளவர்கள் என்பதை அப்யுபகமம் செய்யலாம். 40-வருஷங்கட்குமுன் இப்போது நடக்கும் விபரீதங்களை நாம் யோசித்தோமில்லை.

இது இப்படி முடியுமென்று நிஜமாகத் தோற்றவும் ஸநாதந தர்மாபிமாநிகள் தத்ரக்ஷணத்தைப்பற்றி வீண் ஶ்ரமங் கொள்வானேன்? வர்ணஸாங்கர்யத்துக்கு அநுகூலமான ப்ரவ்ருத்திகளையே மேற்கொள்ளக்கூடாதோ? என்று சொல்வாருமுண்டு. ஜநங்கள் மிகுதியாக லக்ஷ்மீகாந்தனுடைய கலிகோலாஹல க்ரீடையை ஸ்வப்ரயத்நங்களால் பரவச் செய்யலாம். இது இவ்வண்ணமே என்றும் நடக்கமாட்டாது. ஸாதுக்கள் ஸந்தோஷிக்கும் காலம் மறுபடியும் வரலாம். ஸம்ஸார தந்த்ரத்தைப் பகவான் வஹித்திருக்கின்றபடியால், காலங்கள் ப்ராணிகளுடைய கர்மாநுகுணமாகக் குணப்ரசுரங்களாயும் தோஷப்ரசுரங்களாயும் மாறி மாறி வருதல் ஸம்பாவிதமே. ஆனாலும், பகவானுடைய க்ருபையை ஆஶ்ரயித்தவர்களாய், அவனுடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கந விஷயத்தில் பயந்தவர்களான அதிகாரிகள் ஆத்யந்திகமாய் எப்போதும் அபாவத்தை அடையமாட்டார்கள் என்று நம்புகின்றோம். ப்ரளயத்திலும் ஸ்ருஷ்டி பீஜம் நிலைக்கும். கலிகாலத்துக்கும் ஸாதுத்வம் உண்டென்று வ்யாஸ மஹர்ஷி அருளிச்செய்தார். க்ருத யுகத்தில் த்யாநத்தாலும், த்ரேதா யுகத்தில் பகவத்ப்ரீணநமாக யாகாத்யநுஷ்டாநத்தாலும், த்வாபரயுகத்தில் பகவதாராதநத்தாலும் ஸம்பாதிக்கக்கூடிய புருஷார்த்தங்களைக்கேவல பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தநத்தால் கலியில் ஜநங்கள் ஸம்பாதிக்கின்றார்கள். மிகுந்த க்லேசத்தாலும், பகு ஆசார நியமங்களை ரக்ஷித்தும், ஸ்வதர்மங்களை த்விஜர்கள் அநுஷ்டிக்கத்தக்கவர்கள். ஆகாரநியமம் இல்லாமலும், ஆசாரங்களற்றும், ஸ்வகர்மங்களைத் தர்ம புத்தியால் செய்துகொண்டுவரும் சூத்ரர்களுக்கும், பதிகைங்கர்ய நிரதர்களான ஸ்த்ரீகளுக்கும் கலியில் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கும். இவ்வண்ணம் கலிகாலத்திலும் ஸாதுத்வம் யோசிக்கப்பட்டது. ஆதலால், ஸநாதந தர்மம் விசேஷமாக ரக்ஷிக்கப்படாமற் போனபோதிலும், அதில் அபிமாநமாவது க்வசித் க்வசித் உள்ளவரையில் அது உபதேசார்ஹமென்றே யோசிக்கின்றோம். அபிமாநம் வஸ்து நஷ்டமானபிறகு உண்டாகமாட்டாது. ஆகையால், கலியின் ஸாதுத்வம் எங்காவது அர்த்தவத்தாக இருக்கவேண்டுமானால், ஸாதுக்களெனத்தக்க ஸ்வதர்மரக்ஷகர் யாரேனுமொருவர் என்றும் இருப்பாரென்றே எண்ணவேண்டும். ஸர்வதா அப்ராஹ்மண க்ருத்யங்களில் ரமித்துக்கொண்டு, ஸ்வதர்மங்க

ளுக்கு ஆத்யந்திகமாக ஸ்வரூப த்யாகத்தை முடித்தவர்கள் வீணாக ப்ராஹ்மண்யத்தைப் பாராட்டுவது, பரர்க்கு ப்ராஹ்மண் யத்திலேயே த்வேஷத்தையும் நிந்தையையும் ஜநிப்பிக்கக் காரணமாகின்றது. த்விஜாதிகளில் பிறக்காதவன் ப்ராயேண ப்ராஹ்மண ப்ரஷ்டனைப் பரிஹஸிக்கிறான்; ஸ்வதர்மங்களில் நிலைத்த ப்ராஹ்மணனையும் தூஷிக்கிறான். ஸ்வதர்மத்யாகம் பரம்பரையாகத் தொடர்ந்ததாகில் அப்பரம்பரையில் ஜநித்த ப்ராஹ்மணனெனப்படுபவன் உடலைக் கீறி எடுத்தாலும் ப்ராஹ்மண்யம் எங்கும் காணப்படாது. இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுக்குள்ளபடிகளில் நின்றாராகில் ஐஹிகத்திலும் அவர்க்கு அநுகூலங்கள் உண்டு; ஜீவநோபாயத்துக்காக இப்போது அவர்களிடம் செல்லும் வைதிகரெனப்படுவோர்களும் மர்யாதைகளை ரக்ஷிக்கவேண்டியவர்களாய் ஸ்வயம் ரக்ஷிக்கப்பட்டவராவார்கள். ஶயநாஸந போஜநாதிகளில் சூத்ரர்களுடனும் இன்னும் ம்லேச்ச சண்டாளாதிகளுடனும் ஸம்பந்தம் செய்பவர்கள், அப்படிப்பட்ட ஸம்பந்திகளுக்கும் ஜாதியில் நிக்ருஷ்டர்களென்று பெரியோர் நிச்சயம். ஆதலால் த்விஜத்வத்தை வ்ருத்தி மாத்ரமாகக்கொள்ளாமல் அநுஷ்டாந பர்யந்தமாக விஶ்வஸிப்பவர்கள் ப்ரஷ்டர்களுடனும் பதிதர்களுடனும் ஸஹவாஸத்தை ஒழிக்கவேண்டியதை வைதிக தர்மம் தத்காலம் மிகுதியாக அபேக்ஷிக்கின்றது. இப்படிச் செய்வதால் த்விஜகுலத்தோர் ஸங்க்யை குறைந்து போகுமென்று நாம் ஶோகிக்கின்றோமில்லை. குறைந்துபோனது ஸநாதந தர்மரக்ஷணத்தில் குறைவுபடாமல் நின்றால் போதுமானது. அதுவும் காலக்ரமத்தில் நம்மவர்களுடைய அபிமாநமின்றியும், அவர்களுடைய அக்ருத்யங்களாலும் அபாவத்தை அடைந்தால், அதைப்பற்றியும் ஶோகிக்கின்றோமில்லை. லோகத்தினுடைய சரித்ரகாலம் இப்போது ஆரம்பித்ததல்ல. சரித்ரகாலம் யோசிக்க ஆகியற்றது. எத்தனையோ மதங்கள் முன் விஶ்வஸிக்கப்பட்டு இப்போது நாசமடைந்தன. இருப்பவைகளுக்கும் நாசம் ஸம்பாவிதமே. சரித்ரகாலம் பிறந்தமுதல் ஆர்யஜநங்களால் விஶ்வஸிக்கப்பட்ட வைதிக ஸம்ப்ரதாயமானது அதன் ரக்ஷணத்திற்காகப் பிறந்தவர்கள் செயலாலேயே கைவிடப்பட்டதாகில், நஷ்டம் அதனுடையதோ அவர்களுடையதோ வென்பதை விமர்ஶ ஸமர்த்தர்கள் விமர்ஶிக்கவேண்டியது.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம்.

துரந்தஸ்யாநாதே ரபரிஹரணீயஸ்ய மஹதோ
நிஹீநாசாரோऽஹம் ந்ருபஶுரஶுபஸ்யாஸ்பதமபி
தயாஸிந்தோ ! பந்தோ ! நிரவதிகவாத்ஸல்யஜலதே !
தவ ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் குணகணமிதீச்சாமி கதபீ: ॥ 58.

---

58. '[illegible]' இத்யாதியான நாலு ஸ்லோகங்களால், அநந்யப்ரயோஜநராயுள்ள தமக்கு ஶரீராவஸாநம் வரையில் அபேக்ஷிதமான இஷ்ட ப்ராப்தியையும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும் ப்ரார்த்தித்துவிட்டு, இப்பொழுது 'துரந்தஸ்ய' இத்யாதியான ஸ்லோகத்தினால், தாம் கணக்கற்ற தோஷங்களுக்கு இருப்பிடமாக இருந்த போதிலும் தாம் பகவானையே ஶரணமாக அடைந்திருக்கிறபடியால் அந்தப் பகவானுடைய கல்யாண குண விஶேஷங்களினாலேயே தம்மால் ப்ரார்த்திக்கப்படும் பரம புருஷார்த்தம் முழுவதும் நிஶ்சயம் ஸித்திக்க வேண்டும் என்னும் தமது உறுதியை வெளியிடுகிறார்.

ஒவ்வொரு ஜீவனும் தான் தான் செய்திருக்கும் கர்மத்தினுடைய பலத்தை அநுபவிக்க வேண்டும் என்னும் நிர்பந்தமில்லையோ? கர்மங்களெல்லாம் அநுபவைக நாஶ்யங்களல்லவோ? தவிரவும், நிஹீநாசாரனுகவும் ஸமஸ்தமான அஶுபத்திற்கெல்லாம் ஆஸ்பதமாகவும் இருக்கும் ஒருவன் பரமபுருஷார்த்தத்தைப் பெறுவது என்பது கூடுமோ? என்று ஒரு ஶங்கை ஜநிக்கக் கூடும். 'கர்மங்களெல்லாம் அநுபவிக்கப்பட்டே நாஶத்தை அடைய வேண்டும் என்னும் நிர்பந்தம், ஶரணாகதன் விஷயத்தில் இல்லை

இந்த ஜந்மத்திற்கு ஆரம்பகமாக இருக்கும் ப்ராரப்த கர்மமொன்று நீங்கலாக மற்றை ஸகல கர்மங்களும் ஈஸ்வரனுடைய கருணையினால் நிவர்த்யங்கள்' என்பது நமது கொள்கை. 'ஸ்ரீமத்ப்ரபந்ந ஜநாநாம் ப்ராரப்தம் வர்ஜயித்வா ஸர்வகர்ம ப்ரக்ஷீண கர்மாணி' என்றும் 'ப்ராரப்தேதர' என்றும் நமது ஆசார்யர்கள் இந்த அர்த்தத்தை அறுதியிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் கர்மங்களெல்லாம் அநுபவைக நாஸ்யங்களாக இருக்கும் பக்ஷத்தில், ஈஸ்வர பஜநம் நிரர்த்தகமாகவே ப்ரஸங்கிக்கும்; பரம புருஷார்த்தமென்பதும், நமக்கு துர்லபமாகிவிடும்.

'யத் ப்ரஹ்ம கல்ப நியுதாநுபவேப்யநாஸ்யம்
தத்கில்பிஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்துரிஹ க்ஷணார்த்தே'

[ஒவ்வொரு ஜந்துவும், அநேக ப்ரஹ்ம கல்பகாலம் அநுபவித்தாலும் நஸிப்பிக்கக்கூடாததான அவ்வளவு மஹத்தான பாபத்தை அர்த்த க்ஷணத்திற்குள்ளாக செய்கின்றது] என்கிறபடி நம்முடைய புண்ய பாப ரூபங்களான கர்மங்கள் அஸங்க்யேயங்களாக இருக்கின்றனவன்றோ? அவைகளை அநுபவித்தே தீரவேண்டுமானால், நமக்கு மோக்ஷமென்பது ஏது?

'அநந்தவிதவைளவம் நாயமேகோ நிகாயம்'

[இப்பொழுது முதலான வருங்காலமெல்லாம் நம்முடைய கர்மாநுபவத்திற்குப் போதாததே] என்று கதறி ஸ்ரீ நிகமாந்தார்யன் இந்தக் கர்ம நிவ்ருத்திக்காக பகவத் தயையைக் கைப்பற்றினரில்லையா?

ஆசாரமாகிற அப்ஸத்திலும், பரம புருஷார்த்தத்தைப் பெறுகிறவன் ஸக்தனாகவே இருத்தல்வேண்டும். அந்த ஸக்தியை ஸரணாகதன் விஷயத்தில் பகவானே ஸம்பாதித்துக்கொடுக்கிறான். ஆகையாலின்றே

'அவிவேகக்கநாந்த திங்முகே பஹுதா ஸந்ததது:காவர்ஷிணி |
பகவந் பவதுர்திநே பத: ஸ்கலிதம் மாமவலோகயாச்யுத ||'

[என்னைப் பஜிக்கிறவன் மிக்க துராசாரனாக இருந்தாலும், அவன் ஸாது மதிக்கத்தகுந்தவனே] என்று முதலிற் சொல்லிவிட்டு, 'அது கூடுமோ? ஆஜ்ஞாதிலங்கநம் செய்பவன் எவ்விதத்தில் பகவத் ஸ்வீகாரார்ஹனாவான்?' என்னும் ஶங்கையை நிரஸிக்கும் பொருட்டே

'க்ஷிப்ரம் ஭வதி ஧ர்மாத்மா'

[அவன், என்னிடத்தில் செய்யும் பக்தி யடியாக உடனே ஸதாசாரனாகிறான்] என்று ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய் திருக்கிறான் இந்த அர்த்தத்தையே ஸ்ரீ கூரேஶனும்,

'நிவ்ருத்தய ஶாஸ்த்ரவிஹிதா யத்ருஶேஷவேய-
ஸம்வேதிநோ வரத! ரக்ஷஸி நேதராம்ஸ்த்வம் |
தர்ஹ்யேவ மய்யபி ஶக்த்யதிகாரவாஞ்சா:
ப்ரத்யூஹஶாந்தி ஸாங்கமபி விதேஹி விஶ்வம் ||'

[பரம புருஷார்த்தத்தைக்கொடுக்க வேண்டுமென்றே தீக்ஷை கொண்டிருக்கும் வரதனே! 'ஶாஸ்த்ரோக்தங்களான ஸகல அநுஷ்டாநங்களையும் ஸமக்ரமாக அநுஷ்டிக்குமவர்கள் மாத்ரம் ரக்ஷணத்திற்கு அர்ஹர்கள்; மற்றவர் அநர்ஹர்களே' என்னும் ஒரு நிர்பந்த முண்டானால், அப்பொழுது நீயே என்னிடத்தில் அப்படிப்பட்ட அநுஷ்டாநத்திற்கு வேண்டுவதான ஶக்தியையும் அதிகாரத்தையும் வாஞ்சையையும் அவைகளுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களாக ஸம்பவிக்கும் விக்நங்களின் ஶமநத்தையும் இன்னும் அவைகளுடைய அங்கம் உபாங்கம் முதலியவற்றின் பூர்த்தியையும் எல்லாவற்றையும் செய்துவைக்க வேண்டும்] என்று வெளியிட்டிருக்கிறார். ஆகையால், ஶரணாகதன் விஷயத்தில், ஸ்ரீ பகவான், அவன் ஶரணம் அடைந்ததை மாத்திரம் அவலம்பித்து, தனது தயை முதலிய கல்யாண குணங்களால் கர்மத்தை நஶிப்பிக்கிறான் என்றும், கணக்கற்ற தோஷங்களால் ஶரணாகதன் துஷ்டனாக இருந்தாலும் ஸமஸ்த தோஷத்தையும் ஶுத்திசெய்து கொண்டு அவனைத் தானே திருவுள்ளம் பற்றுகிறான் என்றும் சொல்வதில் எவ்வித ஆக்ஷேபத்திற்கும் அவகாஶமில்லை.

யத்யப்யஹம் நிக்ருஷ்டாசார:, ந்ருபஶு:, அநாத்யநந்ததுஷ்பரிஹரணீயஸ்ய ஈத்ருஶ தோஷஸஹஸ்ராஸ்பதம்; ததாபி, ஹே தயாஸிந்தோ! பந்தோ! நிரவதிகவாத்ஸல்யஜலதே! தவ குணகணம் ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் கதபீஸ்ஸந் இதி இச்சாமி. [நான் பாபாநுஷ்டாநத்தையே செய்கிறவனாகவும், ம்ருகாதிகளைப்போல ஜ்ஞாநமே யற்றவனாகவும், முடிவன்றிக்கும் அநாதிகாலமாகத் தொடர்ந்தும் அநுபவாதிகளால் பரிஹரிக்கக்கூடாமலும் மஹாபாதக அதிபாதகாதி ரூபமாயுமிருக்கும் அக்ருத்யங்களுக்கெல்லாம் ஆகரனாகவும் இருந்தபோதிலும், ஹே தயாஸமுத்ரமே! நிருபாதிகபந்துவே! அளவற்ற வாத்ஸல்ய ஜலதியே! உன்னுடைய தயை முதலிய கல்யாணகுணங்களை நினைத்து நினைத்து எவ்வித பயமுமின்றிக்கே கீழ்க்கதறினபடி பரம புருஷார்த்தம் முதலியவற்றை இச்சியாநின்றேன்.]

யத்யப்யஹம் நிக்ருஷ்டாசார: - அத்யந்தம் நிக்ருஷ்டமான ஆசாரத்தை உடையவனாக இருந்தாலும். ஆசாரம் என்னும் பதம் வர்ணாஶ்ரம தர்மாநுஷ்டாநத்தைக்குறிக்கும். இந்த வர்ணாஶ்ரம தர்மாநுஷ்டாநம் 'ஶ்ருதி: ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா' என்கிறபடி பகவானால் விதிக்கப்பட்டதானதால், அந்த ஆஜ்ஞையை அதிலங்கநம் செய்பவன் ஸாதாரணமாக பகவத் ப்ரீதிக்குப் பாத்ரமாக மாட்டான் என்பது குறிப்பு. 'ஆசாரஹீநம் ந புநந்தி வேதா:' [ஆசாரமில்லாதவனை கேவல வேதாத்யயநம் பரிஶுத்தம் செய்யாது] என்றும், 'ஸந்த்யாஹீநோ(அ)ஶுசிர் நித்யம்' [ஸந்த்யாவந்தநம் முதலிய வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களைச் சரிவர அநுஷ்டிக்காதவன் எப்பொழுதும் அஶுத்தனே] என்றுமன்றோ கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது ஆசாரத்தின் மஹிமை?

ந்ருபஶு: - 'மநுஷ்யனாகப் பிறந்தும் வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களைத் தாண்டி ஆஹாரம் முதலியவைகளில் நியதியில்லாமல் இருக்கிறபடியால் ம்ருக ப்ராயனாக இருக்கிறேன்', என்பது கருத்து.

'ஜ்ஞாநத்திற்கும் ஆசாரத்திற்கும் யோக்யமாக இருக்கும் ஜந்மத்தைப் பெற்றும் பஶு துல்யனாகிவிட்டேனே!' என்று நிர்வேதப்படுகிறார். 'ஶாஸ்த்ர வஶ்ய ஜந்மமாகையாலே பசுவென்னவொண்ணாது; ஆஹாராதிகளிலே நியதியில்லாமையாலே மநுஷ்யனென்னவொண்ணாது; இரண்டு ஜந்மத்தையும் தப்பினேனென்கை' என்பது ஸ்ரீ பிள்ளையின் ரஸவத்தான பாவவிவரணம்.

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍇𑌰𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌣𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍋𑌽𑌶𑍁𑌭𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 - 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 - முடிவன்றிக்கே இருக்கும், 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍇𑌃 - அநாதி காலமாக ப்ரவஹித்துவரும். 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌣𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 - பரிஹரிக்க வொண்ணாத. 'அநுபவத்தாலாதல் ப்ராயஶ்சித்தத்தாலாதல் நஶிப்பிக்க வொண்ணாத' என்பது தாத்பர்யம். ஸர்வஶக்தனான பகவானுடைய ஸங்கல்பம் நீங்கலாக மற்றை எதுவும் இந்தப் பாபங்களைப் போக்கடிக்க அஶக்தம் என்பது கருத்து. 'ஸர்வஶக்தியான தேவருக்கும் பிர்க்காவிக்கும்படியாயிருக்கை' என்பது ஸ்ரீ பிள்ளையின் திவ்ய ஸூக்தி. 𑌮𑌹𑌤𑌃 - மஹாபாதகம் முதலான. 'நானோ பரிமாணத்தினால் அணு; நான் செய்யும் பாபங்களோ மேரு பர்வதத்திற்கு துல்யங்கள்!' என்னும் ஆஶ்சர்யம் த்யோதிப்பிக்கப் படுகின்றது. 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌸𑍍𑌯 - இப்படிக்கிருக்கும் பாபத்திற்கெல்லாம். சுபம் என்றால் பரம புருஷார்த்தம்; அதற்கு விரோதியாக இருக்குமவையெல்லாம் 'அசுபம்' அவையாவன:—அக்ருத்ய கரணம், பகவதபசாரம், பாகவதாபசாரம் முதலியவை. 𑌆𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 - இருப்பிடம். தேவரீர் குணங்களுக்கெல்லாம் ஆகரமா யிருப்பதுபோல நான் தோஷங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடம் என்பது குறிப்பு.

𑌦𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋 - ஹே கருணார்ணவமே. கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட என்னுடைய தோஷங்களின் பரிஹாரத்திற்கு வேண்டுவதான தயை என்னும் குண விஶேஷம் உன்னிடத்தில் அபாரமாக இருக்கின்றது என்பது குறிப்பு. தயை என்றால் - ஸ்வார்த்த நிரபேக்ஷமாக பிறருடைய துக்கத்தை ஸஹியாமல் இருக்கும் ஸ்வபாவம். அப்படிப்பட்ட தயை, ஸ்ரீ பகவானிடத்தில் இல்லாவிட்டால், ஸம்

ஸாரத்தில் மூழ்கித்தடுமாறும் ஜீவகோடிகளுக்கு உத்தாரணம் எது?

'ஸ ந மதிம் கு்ருபயா கூஷிஸ'

'வாஷ ீஷ்ஷ்யம் மதிம் கூாு வூணெ'

இத்யாதியாக நமது ஆசார்யர்கள், தயாளுவான ஸ்ரீ பகவானையே உபாயமாக ப்ரதிபாதித்திருக்கிறார்களன்றோ?

ஸம்யொ! - 'ீ தா விதா......' என்று ஸ்ருதி சொல்லுகிறபடி ஸ்ரீ பகவானொருவனே நமக்கு நிருபாதிகபந்து. பந்துத்வமாவது,

'வ்யஸநெஷு நஷ்யாணாம் ஹுஶம்ஹவதி ஃவிதஃ।
உத்ஸவெஷு வ ஸவெஷு வி தெவ வரிதுஷ்டி॥'

என்கிறபடி பிறருடைய ஸுகதுக்கங்களைத் தன்னுடையது போல உணரும் தன்மை.

'ஊஹம் வொ பாயவொ ஜாதஃ'

'ஐ வூாணா ஹி வாணவாஃ'

இத்யாதியான வாக்யங்கள் இதற்கு ப்ரமாணங்கள்.

நிரவயிக வாத்ஸல்ய ஜலயெ - அளவற்ற வாத்ஸல்ய ஸமுத்ரமே! வாத்ஸல்யமாவது - ஒருவனிடத்தில் தோஷங்கள் இருக்கையிலும், அவைகளை அநாதரிக்கும்படி செய்யும் ஸ்நேஹ விசேஷம். 'ஷொஷாநாஊ ஹெது ஸ்ஹெஹ விஶெஷொ வாத்ஸல்யம்' என்று பெரியோர்கள் நிர்வசநம் செய்திருக்கிறார்கள். திர்யக் ஜாதியில் பிறந்த கஜேந்த்ரனைத் திருவுள்ளம் பற்றினதே ஸ்ரீ பகவானிடத்தில் இருக்கும் ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யத்திற்கு நிதர்ஶநம்.

'யஃகஸ்ரீெவ யதி கிம்வ ந ஹகூ ஜது
ஹவெ்யா ஹஜெத ஹமவஜ நவெதாஃ।
தஸாயஜீ ஃரஶியா நிதி வாவ்யாஜாநு
ஹெ வெநதெய ஸவெ்யு ஈகரொஷீ॥'

அநிச்சந்நப்யேவம் யதி புநரிதீச்சந்நிவ ரஜ-
ஸ்தமஶ்சந்ந ஶ்சத்ம ஸ்துதிவசநபங்கீ மரசயம் |
ததாபீத்தம்ரூபம் வசநமவலம்ப்யாபி க்ருபயா
த்வமேவைவம்பூதம் தரணிதர! மே ஶிக்ஷய மந: ||59.

[ஹே பகவந்! உன்னை ஆஸ்ரயிக்கு மொருவன் எவ்வளவு நிக்ருஷ்டனாக இருந்தாலும், அவன் விஷயத்தில் எவ்வித விசாரமும் செய்யாமலே, நீ அவனை அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளுக்குத் துல்யனாகவே திருவுள்ளம் பற்றுகிறாய்] என்று ஸ்ரீ கூரேஶன் இந்தக் குணத்தைக் கொண்டாடியிருக்கிறார்.

'ஶரணாகத வத்ஸல:'
'தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்'

இத்யாதியான வாக்யங்கள் இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயங்கள்.

தவ குணகணம் ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் - உன்னுடைய தயை முதலிய கல்யாண குணங்களை நினைத்து நினைத்து. தம்முடைய நைச்யத்தை நினைத்து முதலில் அகன்ற ஆழ்வாராதிகள் பிறகு பகவானுடைய கல்யாண குணங்களை அநுஸந்தித்த பொழுது நிர்பயமாக அவனை அணுகினான்றோ? அது போலவே, ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும், குணகணங்களை அநுஸந்தித்துக் கீழ்ச்சொன்னபடி ப்ரார்த்திக்கத் துணிந்தார்.

அபீ: - அஞ்சாதே. 'அபராதங்களுக்கெல்லாம் ஆஸ்பதமாயிருக்கையிலும் அதை நினைத்து அஞ்சாதே' என்பது தாத்பர்யம்.

இதி ஈஹே - இவ்வாறு ப்ரார்த்திக்கிறேன். 'விலாஸவிக்ராந்தம்.........' இத்யாதியாக ப்ரார்த்திக்கத் துணிந்தேன் என்பது கருத்து.

59 'ஸர்வஜ்ஞனான உன்னுடைய ஸகாஶத்தில் மெய்சொல்லிப் பிழைக்கவேண்டியிருக்க, 'தேஹம் வேண்டேன், ப்ராணன் வேண்டேன்' என்றும் இன்னும் வேறு விதமாகவும் அஹ்ருதய

மாயுள்ள பல பல ப்ரார்த்தனைகளைச் செய்கிறேனே! ரஜோகுணத்தாலும் தமோ குணத்தாலும் வ்யாப்தமாயிருக்கும் என்னுடைய இச்சைகள் எவ்விதத்தில் ஸஹ்ருதயங்களாகும்? இவ்விதம் மோசம் செய்ய யத்நிக்கும் நான் உனக்கு த்யாஜ்யனாக மாட்டேனே?' என்று ஶங்கித்து, ஸ்ரீ ஆளவந்தார், 'ஹே ஜகத்ரக்ஷகனே! நீ ஜகத்தை ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்னும் வ்ரதங்கொண்டிருப்பதால், நான் சொல்லும் வார்த்தைகள் கபடமாக இருந்தாலும் அவைகளை வ்யாஜமாக அவலம்பித்து, ஸ்வபாவ ஸித்தமான உன்னுடைய தயையினால் என்னுடைய காபட்யத்தைப் போக்கி எனக்கு ஸர்வவிதத்திலும் ஸ்வரூப ஶிக்ஷணம் செய்து எப்படியாவது என்னை அடிமை கொள்ளவேணும்' என்று இந்த ஶ்லோகத்தினாலும் இதற்குப் பின்வரும் ஶ்லோகங்களினாலும் ப்ரார்த்திக்கிறார்.

பொய் சொல்வது பாதகமே. ஸ்ரீ ஆளவந்தார் செய்த ப்ரார்த்தனைகளில் காபட்யமென்பதும் இல்லை. ஆனாலும், தமது ப்ராக்ருதி ஸம்பந்தத்தைக்கண்டு அஞ்சி, 'ஒருகால் இந்த இச்சைகள் க்ஷணிகங்களாக இருக்குமோ? விஷயத்திற்கு அநுகுணமான தார்ட்யத்தை உடையன வல்லவோ?' என்று ஶங்கித்து, அப்படிப்பட்ட தோஷங்கள் இருந்தால் அவைகளைப் போக்கி அநுக்ரஹிக்க வேண்டும் என்று மாத்திரம் இந்த ஶ்லோகத்தினால் ப்ரார்த்திக்கிறார். பகவானும், எவனொருவன் நல்ல கார்யத்தைச் செய்கிறானோ அவனுக்கு இன்னும் நல்லதான கர்மத்தைச் செய்யும்படி புத்தியைக் கொடுத்து, ப்ரதிபந்தகங்கள் இருந்தால் அவைகளை விலக்கி, அவனை உத்தமமான பதவிக்கு நயிப்பிக்கிறான் என்பது 'யஂ ஸாயுஂ கஂஙுகாரயதி தஂஙுஙிநீஷதி' இத்யாதியான ஶ்ருதிகளில் ப்ரஸித்தம். ருஜுவான அபிஸந்தி இன்றிக்கே முதலில் ஒருவன் பகவந் நாம க்ரஹணம் செய்தாலும், அந்த நாம க்ரஹண காரணமாகவே அவனுக்கு ஒரு அநுக்ரஹத்தைச் செய்து, க்ரமஶஃ அவனுடைய அநார்ஜவம் முதலிய தோஷங்களைப் போக்கி அவனுக்கு மேன்மேல் ஸந்மார்க்க ப்ரவ்ருத்திக்கு வேண்டுவனவான ஸௌகர்யங்களைக் கொடுத்து ஸ்ரீ பகவான், அவனைக் கை தூக்கிவிடுகிறான் என்று அநேக இதிஹாஸ புராணங்களிலும் சொல்

லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த ரீதியை அநுஸரித்தே ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் தம்மை ஶிக்ஷித்து ரக்ஷிக்க வேணுமென்று ஸ்ரீ பகவானை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

அநிச்சந்நப்யேவம் யதி புநரிதீச்சந்நிவ ரஜஸ்தம:ச்சந்ந: (ஸந்) ச்சத்மஸ்துதிவசநபங்கீமரசயம், ததாபீத்தம்ரூபம் வசநமவலம்ப்யாபி க்ருபயா, த்வமேவைவம்பூதம் மே மந:, தரணிதர! த்வமேவ ஶிக்ஷய. [கீழ்ச் சொன்ன ப்ரகாரம் ஹார்த்தமாக இச்சியாமலே, மெய்யான இச்சையுடையார் போல, ரஜோகுண தமோ குணங்களால் மூடப்பட்டவனாயிருக்கும் நான், க்ருத்ரிமமான ஸ்துதி வசநத்தைச் செய்திருந்த போதிலும், இச்சாஸூசகமான என் வசநத்தை மாத்ரம் அவலம்பித்து, க்ருபையுடன் என்னுடைய தீமனத்தை, ஹே தரணிதர! நீயே ஶிக்ஷிக்க வேணும்.]

அநிச்சந்நபி - கீழ்ச் சொன்ன ப்ரகாரம் இச்சியாமலே. 'பஹுப்ரகாரமாக என்னுடைய இச்சையை நான் வசநரூபமாய் வெளியிட்டிருக்கிறேன்; அந்த வாசிக வ்யாபாரத்திற்கு அநுரூபமான எண்ணம் என்னுடைய மனத்தில் இராமலிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட வைரூப்யம் இருந்த போதிலும்' என்பது தாத்பர்யம்.

இதீச்சந்நிவ - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரகாரம் இச்சையுடையார் போல. 'ஹார்த்தமான தீவ்ர இச்சையுடையார் எப்படிப்பட்ட உக்திகளைச் சொல்வார்களோ, அப்படிப்பட்ட உக்திகளை மாத்ரம் சொல்லிக்கொண்டு' என்பது கருத்து. அதாவது - பரப்ராமகமாய், கேட்குமவர்கள் மெய்யென்றே ப்ரமிக்கும்படி என்பது தாத்பர்யம்.

ச்சத்மஸ்துதிவசநபங்கீம் - கபடஸ்துதி வசநத்தை - 'பங்கீ' என்றால் 'ப்ரக்ரியை' என்று அர்த்தம்.

ரஜஸ்தமச்சந்ந: - ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகளால் மூடப்பட்ட. இவை ப்ரக்ருதியின் குணங்கள். நமக்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் இருப்பதால் இந்தக்குணங்களால் நாம் எப்பொழுதும்

வ்யாப்தராகவே இருக்கிறோம். அந்தக் குணங்களுக்கோ விபரீத ஜ்ஞாநத்தை ஜநிப்பிப்பதும் ஸ்வஸ்வரூபம் பரஸ்வரூபம் இவைகளை மறைப்பதும் ஸ்வபாவம். ஆகையால், அந்தக் குணங்களால் அபிபூதராக இருக்கும் தாம் அஹ்ருதயமான ஸ்துதியைச் செய்தும் இருக்கலாம், என்பது ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய திருவுள்ளம்.

யதிவாஹநாநவயம் - நான் செய்திருந்த போதிலும். 'யதிவாஹந:' என்பதற்கு 'யத்யபி' என்பது அர்த்தம்.

ததாபி ஜகல்பம் வசநமபி க்ருபயா அவலம்ப்ய - இப்படி அகார்யத்தைச் செய்தேனாகிலும் நீ க்ருபையுடன், என்னால் சொல்லப்பட்ட இந்தக் கபடவசந மாத்ரத்தையே வ்யாஜமாகக்கொண்டு. 'ஏதாவது ஒரு வ்யாஜத்தை மாத்ரமேயன்றோ நீ அபேக்ஷிப்பது?' என்பது குறிப்பு.

கீழ் விவரித்திருக்கிறபடி உக்தி மாத்ரமே பரம்பரையாக உஜ்ஜீவநோபாயமாகலாம். "திருமாலிருஞ்சோலை யென்னை யென்ன திருமால் வந்து என்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்" என்றன்றோ இருக்கிறது பக்தர்களுடைய அநுபவம்?

'ஸாங்கேத்யம் பாரிஹாஸ்யம் வா ஸ்தோபம் ஹேலநமேவ வா |
வைகுண்ட நாமக்ரஹணம் அசேஷாகஹரம் விது: ||'

[ஸங்கேதமாகவோ, பரிஹாஸமாகவோ, வேறு எவ்வித பாவத்தாலோ, பகவானுடைய நாமங்களை நாம் ஸங்கீர்த்தநம் செய்தால், அந்த ஸங்கீர்த்தநம் நம்மை ஶுத்தராகச் செய்கின்றது] என்றும்,

"ஏதாவதாலமகநிர்ஹரணாய பும்ஸாம்
ஸங்கீர்த்தநம் பகவதோ குணகர்மநாம்நாம் |
க்ருஶ்ய புத்ரமகவாந் யதஜாமிளோऽபி
நாராயணேதி ம்ரியமாண உபைதி முக்திம் ||"

[பகவானுடைய கல்யாண குணங்கள் திவ்ய சேஷ்டிதங்கள் இவைகளின் அநுபவமும் அவனது நாம ஸங்கீர்த்தநமும் நமது உஜ்ஜீவ

நத்திற்குப் போதுமானவை; மரண காலத்தில் புத்ரனை உத்தே ஶித்து 'நாராயண!' என்று அழைத்த பாபியான அஜாமிளனும் முக்தியை அடைந்தானன்றோ?] என்றும் ஸ்ரீ பகவானுடைய நாம ஸங்கீர்த்தந மஹிமை கொண்டாடப் பட்டிருக்கின்றது.

ஶடவம்ஹ்ருதம் ச மந: - என்னுடைய இப்படிப்பட்ட மநஸ்ஸை. 'ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கும் பகவானையும் மோசம் செய்ய பத்நித்த இந்தத் தீமனத்தை' என்பது கருத்து.

ஹே தரணீதர - பூமியை உத்தரணம் செய்த ஹே திருமாலே. 'பூமியை உத்தரணம் செய்தது போல இந்த ஆத்மாவையும் உத்தரணம் செய்யலாம்' என்பது குறிப்பு. ஸமஸ்த அபராதங்களையும் பொறுத்துப் போகும் ஸ்வபாவமுள்ள பூமியுடன் கூடியிருப்பதால், ஆஶ்ரிதர்களுடைய அபராதங்களும் அநாதரிக்கப்படும் என்பதும் த்யோதிப்பிக்கப் படுகின்றது.

த்வமேவ ஶிக்ஷய - நீயே ஶிக்ஷிக்கவேணும். மற்றை எவனாலும் இந்தத் தீமனம் ஶிக்ஷிக்க அநர்ஹம் என்பது தாத்பர்யம்.

'ஸகலஶாஸ்தா ந த்விதீயோऽஸ்தி'

என்கிறபடி ஸகலத்தையும் ஶிக்ஷிக்கும் ஶக்தி, பகவான் ஒருவனுக்கே உளது. இவ்விடத்தில் ஶிக்ஷணமாவது - அநார்ஜவம் முதலிய தோஷங்களால் துஷ்டமாயுள்ள இந்த மனத்தைப் பகவானுடைய அடிமைக்கு அர்ஹமாகும்படி ருஜுவான இச்சையுள்ளதாகச் செய்வதுதான்.

'ஜ்ஞாநம் பக்தி முதலியவைகளைக் கொடுத்துப் பரமோபகாரம் செய்த நீ, ஶேஷத்தையும் பூர்த்திசெய்துகொள்ள வேண்டும்' என்பது இந்த ஶ்லோகத்தினாலும் பின்வரும் ஶ்லோகங்களினாலும் ப்ரார்த்திக்கப்படுகின்றது.

'ஶேஷாயுஷ்யேஶ நய மே க ஜவாதிஹாஸம்?'

என்று ஸ்ரீ நிகமாந்தார்யன் ப்ரார்த்திக்க வில்லையா?

ஸ்ரீ. வாஸுதேவன்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீயை நம:

வேதாந்த ஸங்க்ரஹம்.

(தொடர்ச்சி.)

இப்படி அநேக ஶ்ருதிகளால், முதல் 3 - பாதங்களில், 'பகவான்தான் ஜகத்காரணன்; அவன் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபன்; நிரதிஶயாநந்தம் முதலிய கல்யாண குணங்களையுடையவன்; மஹா ஜ்யோதிஸ்ஸை யுடைய அப்ராக்ருத திவ்ய திருமேனியுடையவன்; ஸகல தேவதைகளுக்கும் அந்தராத்மாவாயிருந்து மோக்ஷமளிப்பவன்; பரிசுத்தமான மநஸ்ஸுடன் அவன் குணங்களையும் அவனையும் உபாஸிப்பவர்களுக்கு ஹ்ருதயமண்டலத்தில் எழுந்தருளி அநுக்ரஹிப்பவன்; உலகமுண்ட பெருவாயனாய் ஜகதுபஸம்ஹாரமும் அவனுடையது; மூலப்ரக்ருதி முதல் பஞ்சபூதம் தேவதைகள் ஜீவாத்மாக்கள் எல்லாம் அவனுக்கு ஶரீரங்கள்; ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிற பரப்ருஹ்மம் ஒத்தாரும் மிக்காருமில்லாத பரமாத்மா; சந்த்ர ஸூர்யர்கள் அக்நி முதலானவர்கள் அவனுக்கு அவயவம் போல்வர்; அவனே நிர்வாஹகன்; பகவதுபாஸநம் தவிர, மற்ற வித்யை ப்ரயோஜநமில்லாதது; அவனை உபாஸித்து ப்ருஹ்மஜ்ஞாநம் பக்வ நிலையை அடைந்து மஹா ப்ரேமத்துடன் அவனை ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற பக்தி யென்னும் பரம ஸ்நேஹ ரூபமான ஜ்ஞாநத்தால்தான் ஒருவனுக்கு பரமபத ப்ராப்தி' என்று ஏற்பட்டது.

ஆநுமாநிகாதிகரணம்.

ஆனாலும் சில ஶ்ருதிகளில் எல்லாம், மூலப்ரக்ருதியிலிருந்து ஜகத் உண்டாவது போல, நாஸ்திக வாதமாகத் தோற்றலாம். மேலெழுந்த மாதிரியாகச் சில வாக்யங்கட்கு முன்பின் பாராமல் இந்த அர்த்தம் தோற்றலாம். ஆழ்ந்து வாக்யங்களை முன்பின் சேர்த்துப் பார்த்தால், இந்த ப்ராக்ருதியின் பரிணாமமும் பக

வததீநமே. 'த்ருஶ்யதே த்வக்ர்யயா புத்த்யா' என்றும் 'ஸாக்ஷாத்காரரூபா மதி:' என்றும் அவனை நாம் பற்றியே, ப்ருஹ்மஜ்ஞாநம் அடையவேண்டுமென்று ஏற்படுகிறதாக [I-4-பாதம்] ஆநுமாநிகாதிகரணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தை, கடவல்லியின் வாக்யங்களைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கிறார்கள். முன் 2-ம் பாதத்தில் அத்ரதிகரணத்தில் இந்த உபநிஷத் விஷயம் சொன்னோம். இங்கே வெகு சுருக்கமாய் இந்த உபநிஷத் தாத்பர்யத்தை எழுதுகிறோம்.

'அத்யாத்மயோகாதிகமேந தேவம் மத்வா தீரோ ஹர்ஷஶோகௌ ஜஹாதி' என்கிற இடத்தில் முதலில் ப்ருஹ்மஜ்ஞாநத்துக்கு அங்கமாக ஜீவாத்மஜ்ஞாநத்தை விதித்து, அந்த ஜீவன் 'ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஶ்சித்' ஜநந மரண முடையவனல்லன் என்று சோதித்து, 'அணோரணீயாந்' அணுவுக்குள் அணுவென்றும், 'மஹாந்தம் விபுமாத்மாநம் மத்வா' மஹத்துக்குள் மஹத் என்றும், எங்கும் நிறைந்த வஸ்து பரமாத்மா என்றும், 'தேவம் மத்வா' என்று பரவித்யை விதிக்கப்பட்டு, அந்த ஜ்ஞாநி ஒருவித துக்கமடையான் என்றும், 'தீரோ ந ஶோசதி,' 'நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ஶ்ருதேந யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்யஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்' என்கிறபடி அவனை அடைவிக்கும் ப்ருஹ்மஜ்ஞாநம், பகவத் க்ருபையை முன்னிட்ட மஹாப்ரேமமான தர்ஶநரூபமான பக்தியென்றும், 'ஸோத்வந: பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்' என்று விஷ்ணுவினுடைய பரமபதம்தான் பலம் என்றும் முடிக்கப்படுகிறது.

'கிங்காரணம் ப்ரஹ்ம' ப்ருஹ்மம் ஜகத்காரணமா? என்று கேள்வி பிறந்து 'தே த்யாநயோகாநுகதா அபஶ்யந் தேவாத்மஶக்திம் ஸ்வகுணைர்நிகூடாம்

சமஸாதிகரணம்.

இதி' என்கிற இடத்தில் பிறப்பற்றிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ருதியைப் பகவானு

டைய ஶக்தியாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் 'ஸூ்நு ஶயி ஸூஜதி விசித்ர தஸிம் பராமந்ராயயா ஸநிராடஜம்' என்று பகவான் தன்னுடைய மஹாவிசித்ர ஶக்தியால் ஜகத்தை உண்டாக்குகிறான் என்றும் முதலில் சொல்லி, 'ஜாமேகாம்ஓ ஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீ: ப்ரஜாஸ்ஸுஜமாநாம் ஸரூபா:।'' ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் முக்குணங்களையுடைய மூலப்ரக்ருதியானது பிறப்பற்றது என்று சொன்னதால், ஸூக்ஷ்மதசையிலும் நாமரூப மில்லாதிருந்த தசையிலும் பகவானுடன் ஒட்டிக்கொண்டு பிரித்துச் சொல்ல முடியாமல் கிடந்ததைச் சொல்விற்றே தவிர வேறில்லை. மேற்கூறிய 'ஜாமேகாம்' வாக்யமே நாராயணவல்லியில் முதலில் 'அணோரணீயாந் மஹதோமஹீயாந் ஆத்மா குஹாயாம் நிஹிதோஸ்ய ஜந்தோ:' என்று அவன் அணுவினும் அணு, மஹத்துக்கும் மஹத், பக்தர்களை அநுக்ரஹிக்கும் பொருட்டே ஹ்ருதய குகையில் எழுந்தருளினன், என்று சொல்லி, 'அத ஸ்ஸமுத்ராகிரயஶ்ச ஸர்வே', 'அஸ்மாத்ஸ்யந்தந்தே ஸிந்தவ: ஸர்வரூபா:' முதலானவைகளில் ஸகல ஜகத்தும் அதன் ப்ரவ்ருத்தியும் அவனிடத்திலிருந்து உண்டாகின்றன வென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், ஜகத் ஸூக்ஷ்ம தசையிலிருந்த போதிலும் அவன் அதீநம்; அவனின்றி அதற்கு இருப்பு இல்லை என்று நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது.

இப்படி ஸூக்ஷ்மமாய் நாமரூபமில்லாத தசையில் இருக்கும் மூலப்ரக்ருதியை 'அஸத்' [இல்லை] என்று சொல்லலாம். அப்புறம் ['ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி'] அவனுடைய ஸங்கல்பத்தால் ஸூக்ஷ்மம் ஸ்தூல மாச்சுது. ஆகையால் அவன் தான் ஜகத்காரண மென்று 'அஸதேவ இதமக்ர ஆஸீத் ததோ வை ஸதஜாயத' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கும் இடத்திலும் நாம் சொல்லவேண்டு மென்று காரணத்வாதிகரணத்தில் ஏற்படுகிறது. 'தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:' என்றும் ஸர்வஜ்ஞனை பகவானிடத்திலிருந்து

ஆகாஶம் அக்நி முதலியன உண்டாயின என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கௌஷீதிக உபநிஷத்தில் 'ப்ருஹதே ப்ருவாணி...... யோவை ஏதேஷாம் புருஷாணாம் கர்த்தா, யஸ்யவைதத் கர்ம ஸவை வேதிதவ்ய:' என்று ஸூர்யன் முதலான தேவதைகள் என்ன, ஸகல வித ஜீவாத்மாக்கள் என்ன, இவர்கள் எல்லாருக்கும் பகவானே அவரவர்கள் கர்மத்துக்குத் தகுந்தபடி ஜந்மத்தை உண்டுபண்ணும் கர்த்தாவாகிறுன். ஸகல சேதநர்களுக்கு மாத்ரம் கர்த்தாவல்ல. அசேதநமான ஸகல உலகமும் வஸ்துவும் பரம காரணமான புருஷோத்தமனுடைய கார்யம் என்று ஜகத்வாசித்வாதிகரணத்தில் நன்றுய் விவரிக்கப்படுகிறது.

இப்படிச் சொல்லி, நமக்கு போக்யதையும் ஆநந்தத்தையும் கொடுப்ப தெல்லாம் பகவானுடைய ஸங்கல்பமே; ஜகத்தில் எவ்வித வஸ்துவும் கிஞ்சித் ஆநந்தத்தைக்கூட நமக்குக் கொடுப்பதற்குக் காரணம் அவன் ஸங்கற்பம் தான். ஆகையால் நிரதிஶயாநந்த ஸ்வரூபமான பகவானை த்யாநம் செய்து அவனை யடைவதே நமக்கு ஶாஸ்வதமான ஸுகம் என்று அடுத்த வாக்யாந்வயாதிகரணத்தில்,மைத்ரேய ப்ராஹ்மணத்தில் சொல்லப்படுகிறது. “ நவா அரே பத்யு: காமாய பதி: ப்ரியோ பவதி। ஆத்மநஸ்து காமாய பதி: ப்ரியோ பவதி...... நவா அரே ஸர்வஸ்ய காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவத்யாத்மநஸ்து காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதி... ...ஆத்மாவா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:” என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் மைத்ரேயிக்கு உபதேசித்தார். [உலகத்தில் ஸுகம் என்பதற்குக் காரணம் பர்த்தா புத்ரன் இவர்களின் ப்ரீதி, ஐஶ்வர்யம் முதலானவை. 'இவை உயர்வற வுயர்நல' முடைய, அமுதினு மாற்றவினியனுகிற ஆநந்தக் கடலின் ஒரு அணுவானுலும் ஸம்பந்தப்பட்டால்தான் நமக்கு ஸுகத்தைக் கொடுக்கும். அந்தப் பரமாத்மாவைச் சிந்தித்து மநநம், த்யாநம் முதலியவற்றைச் செய்து பக்வமான பக்தி நிலையை

யடைந்து, பகவானை ஸாக்ஷாத்கரித்து ஶாஶ்வதாநந்த பதவியை அடையவேண்டும் என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் அருளிச்செய்தார்.] இதையே ஶ்வேதாஶ்வதரத்தில், '𑌤𑌮𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌮𑍃𑌤 𑌇𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 - 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌅𑌯𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' வேறு வழியில்லை யென்றும் வெளியிட்டிருக்கிறது. '𑌏𑌷 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌤𑌿' எல்லாருடைய ஆநந்தத்துக்கும் அவனே காரணம் என்றும் வேறு ஶ்ருதி சொல்லியிருக்கிறது.

இந்த மைத்ரேய ப்ராஹ்மணத்தில் '𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾' சேதநாசேதநங்கள் சேர்ந்த ஜகத்துக்கு உயிராயிருக்கிற, '𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃' ருக்வேதம் பகவானுக்கு ஒரு ஶ்வாஸம்போல் என்றும் சொல்லி, சேதநாசேதநம் அவன் அதீநம் என்று அவனுடைய நியந்த்ருத்வத்தை வெளியிட்டிருக்கிறது. ஸகலத்துக்கும் ஆத்மா பகவான்; அவனில்லாமல் ஜகத்தில் ஒரு வஸ்துவுக்கும் இருப்பு என்பது இல்லை; ஸ்வதந்த்ரமான இதரவஸ்துக்கள் என்பன கிடையா. இந்த அபிப்ராயமாய் 'ப்ருஹ்மமே எல்லாம், ப்ருஹ்மமே நாம்' என்று வ்யவஹரிக்கிறது ந்யாயம்; ப்ருஹ்மத்தைவிட்டு வேறொரு வஸ்து இருக்கிறது என்பது கிடையாது என்று '𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿........𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍...' என்று இதே உபநிஷத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறது.(IV. 4. 13.)

இப்படி ஶ்ருதியில் பரமாத்மாவையும் ஜீவாத்மாவையும் ஒரே வஸ்துபோலச் சில இடங்களில் வ்யவஹரித்திருப்பது வாஸ்தவம். முதலில் '𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌮𑍇𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍' [ஐதரே-II-4-1] பரமாத்மா ஒரு வஸ்துவே இருந்தது. பின்பும் '𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿' [முண். II-1-1] எப்படி எரிகிற ஜ்யோதிஸ்ஸிலிருந்து நெருப்புப்பொறிகள் ஆயிரக்கணக்காய் உண்டாகின்

றனவோ, அப்படியே ப்ரஜைகள் உண்டாகி ப்ருஹ்மத்தில் லயிக்கிருர்கள் என்று சொன்ன ப்ரகாரம் காரணமும் கார்யமுமாய் இருப்பதால் இரண்டும் ஒன்று. 'ஆத்மநிவாரே ஸம்ரூடு ச்ருதே மதே விஜ்ஞாதே இதம் ஸர்வம் விதிதம்' பரமாத்மா காரண வஸ்துவைத் தெரிந்தால் ஸகலத்தையும் தெரிந்ததாகிறது என்று ஆஶ்மாத்யா என்னும் ரிஷி அருளிச்செய்தார். மற்ருெரு மஹாந் ஔடுலோமி என்பவர், ஜீவனுடைய முக்தி தசையில் 'பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே' ஜீவாத்மா ப்ருஹ்மஜ்ஞாநத்தால் இந்த ஶரீரத்தை விட்டபிறகு ஸ்வஸ்வரூபமாகிற ஜ்யோதிஸ்ஸை அடைந்து விளங்குகிருனென்றும் 'யதா நத்ய: ஸ்யந்தமாநா: ஸமுத்ரே அஸ்தம் கச்சந்தி......... வித்வாந் நாமரூபாத் விமுக்த: பராத்பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம்' என்று நதிகள் தம்முடைய நாம ரூபம் போய் ஸமுத்ரத்தை யடைவதுபோல, ப்ருஹ்மஜ்ஞாநி பரமபுருஷனை அடைகிருன் என்பதால் முக்தி தசையில் பரப்ருஹ்ம ஸ்வரூப மடைகிருன் என்பதால் இரண்டு ஸ்வரூபத்தையும் ஒன்ருய் வ்யவஹரிக்கலாம் என்று அருளிச்செய்தார்.

இப்படி 'கூடிற்ருகில் நல்லுறைப்புக் கூடாமையைக் கூடினல், ஆடற்பறவை யுயர்கொடியெம் மாயனவது அதுவதுவே' [திருவாய்: Viii. 8. 9.] என்று இப்படி ஒவ்வொரு ஜ்ஞாநியும் பெரிய திருவடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பகவானைய் விடுகிருன் என்பது ஒருநாளும் கூடாத விஷயம் என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்திருக்கிருர். வேதவ்யாஸரும் 'போகமாத்ர ஸாம்யலிங்காச்ச ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்' என்று பின்வரும் 4-ம் அத்யாயத்தில் ஸ்பஷ்டமாய், பகவதாநந்தத்துக்கு ஸமமான ஆநந்தமடையலாமே தவிர, ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி நாஶம் என்கிற வியாபாரங்கள் முக்தி தசையிலும் இவனுக்குக் கிடையா என்று சொல்கிருர். இவைகளை யோசித்து, ஸூத்ரகாரரான வ்யாஸர் 'அவஸ்திதேரிதி காஶக்ருத்ஸ்ந:'. என்று ஆத்மாவுக்குள் அந்தர்யாமியாய் அவன்

இருக்கிறபடியால், அந்தர்யாமியின்றி இந்த ஆத்மாவுக்கு இருப்பு இல்லாததால், எந்தப் பதம் எந்த வஸ்துவை மேலெழுந்தவாரியாய்க் குறித்தாலும், அந்தந்த வஸ்துவுக்கு 'உடல் மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்' என்றிருக்கும் பரமாத்மாவை ந்யாயமாகவே குறிக்குமென்று காஸக்ருத்ஸ்ந ரிஷி அருளிச்செய்ததைத் தன் அபிப்ராயமாக 'ய ஆத்மநி திஷ்டந் ...... யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ...... ஸ த ஆத்மா அந்தர்யாம்யம்ருத:' என்று ப்ருஹதாரண்யத்திலே வெளியிட்டிருக்கிறபடியால் 'ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா ... . ஏகோ நாராயண:' என்று ஸுபாலோபநிஷத்திலும் சொன்னபடி வேதவ்யாஸர் தன் அபிப்பிராயமாக வெளியிடுகிறார்.

ஆனால், இப்படி நாம் சொன்னதால் ஜகத்காரணம் அவனே; அவனிடத்திலிருந்துதான் ஜகத் உத்பத்தி என்பதற்கு யாதொரு ஸந்தேஹமும் இல்லை. அவனே ஸகலவித காரணம். லோக வ்யவஹாரத்தில் ஒரு மண்பாத்ரம்செய்தால், அந்தப் பாத்ரத்துக்குக் காரணம் மண் என்று சொல்லுகிறோம். அதாவது: அந்த மண்ணே ஒருவிதமாய் இருக்கும்போது அதை வெறும் மண் என்று சொல்கிறோம். அதுவே பானையாக ஆனபிறகு அந்த மண்ணே வேறு விதமாக இருக்கிறது. இப்படி பாண்டம் செய்பவன் மண்ணைக்கொண்டு பானையைச்செய்கிறான். இந்த மண்ணுக்கு உபாதாந காரணம் என்றும், பாண்டம் செய்பவனுக்கு நிமித்த காரணம் என்றும் பெயர். ஜகத்துக்கு இரண்டுவிதமான காரணமும் பகவானே என்று அடுத்த ப்ரக்ருத்யதிகரணத்தில் சொல்லப்படுகிறது. வெவ்வேறு வஸ்து காரணமானால், ஒன்றைத் தெரிந்தால் ஸகலமும் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. முதல் காரணமும் பலவித காரணங்களும் ஒரே வஸ்துவாயிருந்தால் மட்டுந்தான், அப்படிப்பட்ட மூல காரணத்தைத் தெரிந்தால் ஜகத் முழுவதும் அறியலாம். சாந்தோக்யத்தில் 'யேநாஶ்ருதꣳ ஶ்ருதம் பவதி அமதம் மதம் பவதி அவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதம் பவதி' என்று எது

ஒன்றை அறிந்தால் எல்லாம் அறியப்படுமோ என்று ப்ரதிஜ்ஞை யிருக்கிறபடியாலும், 'யதா ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருந்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத் .... யதா ஸோம்யைகேந லோஹமணிநா' என்று ஒரு மண்பாண்டத்தால் செய்ததும் ஒரு தங்கக்கட்டியால் செய்ததும் எப்படித் தெரியுமோ, அப்படி பகவானைத் தெரிந்தால் ஸகல ஜகத்தும் தெரியும் என்று உபதேசம். ஆகையால் ஜகத்துக்கு மூலகாரணம் பல அல்ல; பரமாத்மா ஒருவரே. உலகத்தில் நாம் பார்க்குமிடத்தில், செய்கிறவன் வேறு, அதற்கு உதவிக்கு ஆயுதம் வேண்டும், செய்யப்படும் வஸ்து வேறு. அப்படிப்பட்ட தலல. 'ஸதேவ...ஏகமேவாத்விதீயம்' வெவ்வேறு வித காரணத்துக்கு வெவ்வேறு வஸ்துவாய் இராமல் எல்லாவித காரணமும் தானேயாய் அவனுடைய ஆஜ்ஞையால் 'ஏதஸ்ய அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கி' என்கிற இடத்தில் சந்த்ர ஸூர்யர்களுக்குத் தானே நிர்வாஹகனும், இப்படிப்பட்ட ஆள்பவனை நியந்தாவைத் தெரிந்தால் அப்புறம் ஸகலமும் தெரிந்தபடி யாகிறபடியால் தெரியாததில்லை. 'உதம் ஶ்ருதம் பவத்யமதம் .... விஜ்ஞாதம் பவதி' என்று சொல்லப்பட்டு 'ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம்' என்று எல்லாவற்றுக்கும் ஆத்மா என்றும், யஜுர்வேதத்திலும் 'ஸர்வம் ப்ருஹ்மை' என்று ஸகலமும் ப்ருஹ்மமென்றும் சொல்லப்பட்டு, 'ஸோகாமயத-பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி - ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி' என்று பகவான் தன் ஸங்கல்பத்தால் இந்த ஜகத்தானேன் என்றும் 'ததாத்மாநம் ஸ்வயமகுருத' தன்னைத் தான் செய்துகொண்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஜகத் அவனை விட்டு வேறில்லை.

'வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம்' என்று களிமண் ஒரு கார்யத்துக்கு அதாவது ஜலம் கொண்டுவருவதுபோல்வதற்கு உபயோகப்படும்படி உண்டாய், வ்யவஹாரத்துக்கும் வார்த்தைக்கும் உபயோகப்பட்ட மண்

னுக்கே குடம் என்று பெயர் உண்டாகிற வஸ்து முன் களிமண்ணே வேறுவிதமாகி ஒருபேருண்டாகி கார்யத்துக்கு ப்ரயோஜநம் உண்டாகிறது. வஸ்து மண்தான். இதுபோலவே பரமாத்மா தான் தன் ஸங்கல்பத்தால் ஜகத்தாகிறுன். இப்படியாகிறது பகவானுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு ஒருவிதமான மாறுதலில்லாமல் அவனுடைய ஶரீரமாகிற மூல ப்ரக்ருதி முதலானவற்றிற்குத் தான் பரிணாமம் என்று சொல்லப்படுகிற மாறுதல். ஆகையால், அவனுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு ஒருவிதமான மாறுதலில்லையென்றுயிற்று. அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்தைக்கொண்டு ஜகத் அவனுக்கு ஶரீரம் என்று அநேகதடவை இதற்கு முன் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆக, பரமாத்மா நாராயணன் ஜகத்துக்கு ஸகலவிதமான காரணம் என்று ஸூத்ரகாரர் முதல் அத்யாயத்தில் முக்யமான அதிகரணங்களில் வேதவாக்யங்களைக்கொண்டு நிர்ணயித்தார். அந்தந்த ஶ்ருதிகளில் சொல்லியிருக்கும் பகவத் குணங்களைச் சுருக்கமாய்ச் சொன்னோம்.

எஸ். கோபாலஸ்வாமி அய்யங்கார்.

ஸ்ரீ:.

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

		ரூ.	அ.	ப.
1.	ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு - ரங்கநாதாசார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யாநத்துடன்)	0	2	0
2.	ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் ஶிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும்:—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்)	0	2	0
3.	ஸ்ரீ பாகவத தஶஶ்லோகீ - (ஸ்ரீ. சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசார்யர்)	0	4	0
4.	ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ விவரணம்	0	4	0
5.	ஸ்ரீராமாயணத்தில் விசேஷார்த்தங்கள் (ஸ்ரீ. உப. எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது	0	4	0
6.	ஆர்யாப்யுதயம். (ஸ்ரீ. உப. டி. இ. சடகோபாசாரியர்	0	2	0
7.	ஸ்ரீ ஹம்ஸ ஸந்தேஶ விமர்ஶம் (ஸ்ரீ. உப. எம். கே. தாதாசாரியர்)	0	3	0
8.	வேதாந்ததீபிகை ஸம்புடம் III	2	0	0
	Do V	2	0	0
	Do VI	2	0	0
	Do VII	3	0	0

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ராஜ ராஜ்ய க்ஷேமம்.*

இக்காலத்தில் நாமும் நம் அரசனும் குறைவின்றி வ்ருத்தியடைவதை உத்தேசித்து அநேகம் புத்திமான்கள் பலவிதமான உபாயங்களில் ப்ரவர்த்தித்து வருவதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். இதற்குமுன் நம் முன்னோர்களும், நம் ராஜ்ய க்ஷேமத்தையும் அரசனது க்ஷேமத்தையும் உத்தேசித்துப் பல உபாயங்களைச் செய்து வந்தார்களென்பதைப் புராணங்களும் பூர்வ சரித்ரங்களும் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால், ராஜ்ய க்ஷேமத்தைக் குறித்துத் தத்காலத்தில் செய்யப்படும் உபாயங்கள் அல்பஜ்ஞர்களான மனிதர்களால் ஆலோசிக்கப்படுவதால், சில விபலங்களாயும் ஒருவர் ஆலோசித்தது மற்றொருவர்க்கு த்ருப்தியில்லாததாகவும் இருக்கின்றன.

நம் முன்னோர்களால் செய்யப்பட்ட உபாயங்களோவென்றால், ஸர்வஜ்ஞனான ஈஸ்வரனால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாயும், நீண்ட காலமாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டு ஸபலங்களாயுமிருக்கின்றனவாகையினால், தத்காலம் செய்யப்படும் உபாயங்களைக் காட்டிலும் நம் முன்னோர்களால் செய்யப்பட்ட உபாயமே நம் ராஜ ராஜ்ய க்ஷேம விஷயத்திற் சிறந்ததாகும். அவ்வுபாயங்களிலும் தேவாலய தர்ம ரக்ஷணம் என்கிற ஓர் உபாயமானது முக்யமாக ராஜ ராஜ்ய க்ஷேமத்திற்காகவே ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஸ்வரனால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிய வருவதாலும், இதைச் செய்வதில் மற்றவர்க்கு மனவருத்தம் இல்லாததனாலும், செய்யுங் காலத்திலேயே

---

* இது சென்ற மார்கழி மாஸத்தில் திருக்கண்டியூரில் நடைபெற்ற மஹா ஸங்கத்தில் ஸ்ரீ: உப. புத்தங்கோட்டகம் வித்வான் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்.

இது விசேஷ உத்ஸாஹத்தை உண்டுபண்ணுவதாலும், நம் முன்னோர்கள் இதை அநுஷ்டித்து ஸர்வ க்ஷேமத்தையும் அடைந்திருப்பதாலும், இக்காலத்திலும் ஆஸ்திகர்களாயும் பக்திமான்களுமான மனிதர்களுக்கு இது ஸபலமாக ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமாயிருப்பதாலும், இது மிகவும் சிறந்ததென்று சொல்லக்கூடியதாக ஆகிறது. ஆகையால், இது விஷயத்தில் முக்யமாக சில விஷயங்கள் ஸங்க்ரஹமாக எழுதப்படுகின்றன.

இவ்வாலய தர்மங்கள் ராஜ ராஜ்ய க்ஷேமத்திற்காகவே முக்யமாக ஏற்படுத்தப்பட்டன வென்பதை இவ்வாலய தர்மாநுஷ்டானத்துக்கு முக்ய ப்ரமாணங்களான பாஞ்சராத்ர க்ரந்தங்களும் சைவாகமங்களும் அநேகம் இடங்களில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகின்றன. இக்காலத்திலும் நம் தேவாலயங்களில் நீண்ட காலமாய் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வரும் ப்ருஹ்மோத்ஸவம் முதலான சாஸ்த்ரீய கார்யங்களை ஆரம்பிக்கும் காலத்தில், 'ராஜராஷ்ட்ராபிவ்ருத்த்யர்த்தம்' என்றே ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு ஆரம்பிப்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால், அக்காலத்தில் பகவத் பாகவத ஸேவைகளிலும் சாஸ்த்ரஸத்திலும் மனம் செலுத்தியவர் முக்யமாக இந்த விஷயத்தைக் கவனிக்காமல் இருக்கலாம். இவ்விஷயத்தில் ப்ரமாணங்களான பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகள் அநேகமாக இருந்தாலும், நம் தேசத்தில் ஆலய தர்மாநுஷ்டானத்திற்கு நிதாநங்களாயும் நம் பூர்வாசார்யர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டதுமான ஸம்ஹிதைகள் பாத்மம், பரமேச்வரம், ஈச்வரம், ஸ்ரீப்ரச்நம் முதலானவை. இவற்றுள் பாத்மஸம்ஹிதையின்படியே அநேகமாய் சோள தேசம் முழுவதும் ஆலய தர்மம் அநுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

மேற்படி ஆலய தர்மம் ராஜராஜ்ய க்ஷேமங்களுக்கு என்பதை பாத்ம-அத்: 23.

"[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥ ”

“ [illegible] ”

பாத்ம-அதி: 32.

“ [illegible] ।”

பாத்ம-அதி: 19. என்று அவப்ருத ஸ்நாநம் செய்யாவிட்டால் ராஜராஜ்யங்களுக்குக் குறைவு உண்டாகுமென்று சொல்லியிருக்கிறது.

“ [illegible] ।

பாத்ம-அதி: 17. [illegible] ॥ ”

“ [illegible] ।

பாத்ம-அத்: 9. [illegible] ”, “ [illegible] ” என்று ஆரம்பித்து “ [illegible] ” என்று தோஷ பரிஹாரார்த்தமாகவும், “ [illegible] ” என்று ஸர்வ பல ப்ரதத்வம் சொல்லியிருக்கிறது.

“ [illegible] ।

ஈஸ்வர-அத்: 14. [illegible] ”

"[illegible]"

ஈஶ்வர-அத்: 19. என்று நீராஜந தீபம் ஸமர்ப்பிப்பதற்கு முன் அணைந்துபோனால் ஐஶ்வர்யக் குறைவும், பின்பு அணைந்தால் வ்யாத்யாதி பீடநமும் சொல்லப்படுகிறது.

"[illegible]"

ஸ்ரீப்ரஶ்ந அத்: 45. என்று க்ருத்திகோத்ஸவ மஹாதீபம் அணைந்து போகுமுன் நடுவில் நடப்பட்டிருந்த மரத்தை வெட்டிவிட வேண்டியது ராஜராஜ்ய க்ஷேமத்துக்காக என்றிருக்கிறது.

[illegible] [illegible]மென்கிற [illegible]த்தில் இருப்பதாக ([illegible]) [illegible] தீக்ஷா[illegible].

"[illegible]"

"[illegible]"

"[illegible]" இவை முதலான அநேக க்ரந்தங்கள் ஆலயதர்ம வ்ருத்தியினால் ராஜராஜ்ய க்ஷேமத்தையும், அதன் குறைவினால் ராஜராஜ்யக்குறைவையும் தெரிவிக்கின்றன. தேவதா மந்த்ரங்களில் பேதமிருந்தாலும் பொதுவான ஜாதிபேதம், வேதபாராயணம், ஆசார்யவரணம், தீக்ஷாவிதி, அதீக்ஷிதன், அநதிகாரி, ஆந்தரயாகம், பூதஶுத்தி முதலான விஷயங்களில் பாஞ்சராத்ர ஶைவாகமங்கள் ப்ராயேண ஏகரூபமாகவே இருக்கின்றன.

இப்படி ராஜராஜ்ய க்ஷேமார்த்தமான ஆலய தர்மத்தை, முன்னிருந்து க்ஷத்ரியர்களான நம் அரசர்கள் குறைவின்றி நடத்தி வந்ததனால், நம் தேசம் இதுவரையில் குறைவின்றி வ்ருத்தியடைந்து வந்தது. இக்காலத்து ராஜாங்கத்தாரும் ஷை தர்மம், தங்களுக்கும் ராஜ்யத்துக்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கு மென்பதை நம்பி, தாம் வேறு மதஸ்தர்களாகையினால் அது ஸரிவர நடப்பதற்காக ஷை தர்மத்தை நம்மிடம் ஒப்புவித்தார்களென்றே நாம் நினைக்கவேணும். அப்படி இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு விஸ்தாரமான உலகத்தை ரக்ஷிப்பவர்க்கு இதற்குட்பட்ட ஆலய தர்ம ரக்ஷணம் வருத்தமாகுமா? நாம, அப்படி ஒப்புவிக்கப்பட்ட தர்மங்களை நன்றாய்க் கவனிக்காமல் நம் அரசர்கள் நம்மிடம் வைத்த நம்பிக்கைக்கு த்ரோஹம் செய்துவருகிறோ மென்றே சொல்லலாம். ஆனால், இக்காலத்திலும் அநேகம் ஆலயங்களில் தார்மிகர்களான தர்மகர்த்தர்களும் மற்றுமுள்ள கைங்கர்யபரர்களும் அநேக தர்மங்களை நடத்திவருகிறார்கள். ஆகையினால் தான் நம் தேசமானது இவ்வளவு ஸௌகர்யத்துடனாகவாவது இருந்து கொண்டு வருகிறது. இதுபோல் பெரும்பாலும் தர்மகர்த்தர் என்ற பெயரை 'ஸ்ரீதிம ஒமஹிமந' என்கிற தாதுவில நிஷ்பந்நமானது போல் வஹித்து, தாஸிமார்கள் தாள்பணியும் தர்மகர்த்தர்களும், மாலமுது முன் உண்ணும் மானேஜரும், மடைப்பள்ளியே மனம்வைக்கும் மணியகாரர்களும், தோசைக்குப் பூசலிடும் பூஸுரர்களும், அக்ஷரமும் பிக்ஷையில்லாத தீக்ஷிதர்களும், ஆசார முறையறியாப் பரிசாரகர்களும், கூசாது வேசியினிடம் பேசும் பாசகர்களும், இவ்வாறு விபரீதங்கள் அநேக ஆலயங்களில் வளர்ந்து வருவதனால் தான், பயங்கரமான போர்புரிதலும், பூகம்பமும், ப்ளேக் முதலான வ்யாதிகளும், அதிவ்ருஷ்டியும், அநாவ்ருஷ்டியும் இவை முதலிய உற்பாதங்கள் வ்ருத்தியடைகின்றன.

இந்த துர்ப்பிக்ஷ வ்யாதிகள் ஆலய தர்மக்குறைவினால் தான் உண்டாகின்றன வென்பதைப் பாத்மஸம்ஹிதை முதலான க்ரந்தங்களில் "துர்பிக்ஷம் வ்யாதிகஞ்சைவ ராஜ்ய ராஷ்ட்ர க்ஷயம்" என்பது முதலான வாக்யங்கள் சொல்லுகின்றன. ஆனால், சில பாஸ்சாத்ய புத்திமான்களும், தத்ப்ராயர்களான சில ஹிந்து புத்திமான்களும், பரதயக்ஷ ஸாஸ்தரங்களினாலும், தம்முடைய புத்திசாலித்தனத்தினாலும் வ்யாதி முதலான உபத்ரவங்களைத்

தடுத்துவிடலாம் என்கிறார்கள். ஆனாலும் மஹாபுத்திமான்களாலும் ஒருநாளும் நிவர்த்திக்கக்கூடாத ஜராமரண வ்யாதி பூகம்பம் அதிவ்ருஷ்டி அநாவ்ருஷ்டி அபமிருத்யுவாதிகள், இவர்களுக்கும் நம் ஆலயதர்மத்தில் விஶ்வாஸத்தை உண்டாக்குகின்றன. இக்கலியிலும் அநேகம் தேவாலயங்களில் பகவானுடைய ஸாந்நித்யத்தினால் மஹாவ்யாதி முதலான அநிஷ்டங்களுடைய நிவ்ருத்தியையும் புத்ரலாபம் முதலியன இஷ்டப்ராப்தியையும் ப்ரத்யக்ஷமாக நாம் காண்கிறோம்.

இன்னும் சில வைதிகர்கள் இக்கலியுகத்தில் இவை அஸம்பாவிதங்கள் என்று ஶங்கிப்பதும் உண்டு. இவர்களுக்கு ‘[illegible]’, ‘கலியும் கெடும் கண்டு கொண்மின்’ என்கிற ப்ரமாணங்கள் கலியுக பக்திமான்களான சில மநுஷ்யர்களுக்கு க்ருதயுகமாகலாம். சில இடத்திலும் க்ருதயுக தர்மம் நடக்கலாம் என்று சொல்வதால் ஸமாதாநம் ஏற்படலாம். இதற்கு உதாஹரணமாக நம் பூர்வாசார்யர்களால் இக்கலியுகத்திலும் விஶேஷமாக ஆலயதர்ம ப்ரவர்த்தநம் ‘த்ரமிடேஷு ச பூரிஶ:’ என்கிற நம் தமிழ் தேசங்களில் செய்யப்பட்டதினால் தான் மற்றை இடங்களில் போல் இங்கும் பூகம்பம் முதலிய உத்பாதங்கள் உண்டாகாமல் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். தத்கால புத்திமான்கள் இவ்விடத்தில் மாத்ரம் உத்பாதங்களைத் தடுத்துவைத்தார்கள்; மற்றை இடங்களில் தடுக்கவில்லை யென்று சொல்வது உசிதமாகாது. ஆகையினால் நம் ராஜ்யத்துக்கும் அரசனுக்கும் ஸர்வ க்ஷேமகாரணமான நம் ஆலய தர்மங்கள் குறைவின்றி நடக்கும்படி ப்ரயத்நம் செய்யவேண்டியது அவஶ்யம். தவிரவும், இந்த விஷயத்தில் வேறு சில முயற்சிகளில்போல் தநச்செலவும், மனக்கவலையும், தேஹஶ்ரமமும், தேசாந்தர கமநமும் புதிதாக அதற்கென்று செய்யவேண்டா. நம் பூர்வீக அரசர்களாலும் நம் முன்னோர்களாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட மூல தநங்களும் அதற்குரிய மனிதர்களும் வேறான விபரீதங்களில் உபயோகப்படாதபடி கவனிப்பதே வேண்டியது.

ஆனால், தத்காலம் தேவாலய கைங்கர்யத்தை வ்யாஜமாகக் கொண்டு ஸுகாநுபவம் பண்ணும் சிலர்க்கு, இந்த விஷயம் அத்ருப்தியை உண்டுபண்ணலாம். ‘[illegible]’ என்கிறபடி நாம் அவர்கள் அல்ப ஆசையினால் மஹாநரகம் போகாத

படி மஹோபகாரத்தைச் செய்விப்பதால், நன்ருக ஆலோசித்துப்பார்க்கு மவர்களும், பின்பு இதை அநுகூலமென்றே நினைப்பார்கள். ஆகையினுல் மாதர்களுக்கு மங்கிலியம்போல் தர்மங்களுக்குள் ஆலய தர்மம் மிகவும் உயர்ந்ததாகிறது. இவற்றுள் தத்காலம் நடக்கவேண்டியதான தர்மங்கள் பலவாக இருந்தாலும், முக்யமான சில தர்மங்கள் நிரம்பவும் லோபத்தை யடைந்திருப்பதால், அது ஸம்பந்தமான சில விஷயங்கள் ஸங்க்ரஹமாக எழுதப்படுகின்றன.

(இன்னும் வரும்)

ஸ்ரீ:

கடிதங்கள்.

(1)

ஸம்சய நிவ்ருத்தி.

ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபர்க்கு :—

காலயுக்தி௵ சித்திரை௴ 5ந் தேதிய ஸஞ்சிகையில் திருமலை தாதாசாரியர் என்று கையொப்பமிட்ட ஓர் கடிதம் வெளி இடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 'ஸ்ரீ நிகமாந்த தேசிகர் கம்பர் காளிதாஸன் முதலான வித்வான்கள் ஸஹதேவ்யா ஸீதாபிராட்டியையாயிருந்ததாயும், லக்ஷ்மணதிசத் திருமகனுடைய திருவடி பாதுளிகளால் ஸ்ரீரூபத்தை அடைந்ததாயும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்களோ வால்மீகிராமாயணாநுஸாரிகள். ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணத்திலோ ஸீதாரூபமாயிருந்ததாக வ்யக்தமாகத்தெரியவில்லை' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஸ்வாமி தேசிக ப்ரப்ருதிகள் வால்மீகிராமாயணாநுஸாரிகளென்று அங்கீகரிக்கும் பக்ஷத்தில் சில ப்ராசீந ராமாயண கோசங்களில் "பாதஸ்பர்சாந்நிராகாரா" என்னும் ஸ்தானத்தில் "ஸீதாகாரா நிராகாரா" என்னும் பாடமிருக்கிறது அந்தப் பாடத்தை அவலம்பித்து ஸமாதானம் செய்துகொள்ளலாம். தாத்ருசபாடமில்லாத பக்ஷத்தில் ஸ்ரீ வால்மீகி உக்த வசனத்தில் "ஸாபதோஷ்லாவமாபந்நா த்ரியாம்பகம் ராவணாய தம் ஸஹஸ்ரவர்ஷா ஸீதாஜகாத்ருசம் ஸம்மஸ் க்ருதம் வ்ராதி" என்று வசனமிருக்கிறபடியால் இவ்வசனத்தை அநுஸரித்து ஸ்வாமி முதலானவர் ஸாதித்து இருக்கலாமென்று ஸமாதானம் செய்து கொள்ளலாம். இவ்விஷயம் பாலகாண்டம் 48-வது ஸர்க்கத்தில் ப்ராக்ருத ஸ்லோகத்தின் திலக வ்யாக்யானத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே இடத்தில் கோவிந்தராஜீயத்திலும் "வைவஸ்வத

[illegible] [illegible] ” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதினாலும் ஸமாதானம் செய்து கொள்ளலாமென்று அடியேனுடைய சிறிய மனத்தில் தோன்றினதை விஜ்ஞாபித்துக்கொண்டேன்.

திருக்கோட்டியூர் வாஸ்தவ்ய தேவநாதஸ்.
மாம்பாக்கம்.

(2)

“ஆஸ்திகபால ஸமாஜம்” கும்பகோணம்.

ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு :—

தத்காலத்தில் ஆங்கிலபாஷாப்யாஸம் செய்து வருகிற வித்யார்த்திகள், நமது ஸநாதநதர்மங்களை நன்கு அறிந்து அநுஷ்டிக்கும்படி போதிப்பதற்காக கும்பகோணம் அய்யங்கார் வீதியில் மேல் சொல்லிய நாமதேயத்துடன் ஓர்ஸமாஜம் ஆங்கிலபாஷா வித்யார்த்திகளால், பல பண்டிதர்களுடைய அபிமாநத்தைக்கொண்டு சென்ற ஒருவர்ஷகாலமாக நடத்தப் பட்டு வருவதை ஸ்ரீதீபிகாபிமாநிகள் அறிந்திருக்கலாம்.

ஷை ஸமாஜத்தின் முதல் வர்ஷபூர்த்திக்கொண்டாட்டமானது சென்ற சித்திரைமீ 21-ம் (4-5-18) தேதி மாலை 5-மணிக்கு ராவ்பகதூர். என். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார். பி. எ. பி. எல். அவர்களின் அக்ராஸநத்தின் கீழ்வெகு விமர்சையாக நடத்தப்பட்டது. பல வித்வான்களும், பிரபுக்களுமாக 200 பேர்கள் ஸந்நிஹிதர்களாயிருந்தார்கள். ஆரம்பத்தில் சாந்திபாடம் முடிந்தவுடன் காரியதரிசியால் வருஷாந்திரக்குறிப்பு படிக்கப்பட்டது. அதன்படி ஸமாஜம் வெகுதூரம் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதை எல்லோரும் அறிந்து சந்தோஷமடைந்தார்கள். அதில் ஸமாஜத்திற்கு இலவசமாக பத்திரிகைகளை அனுப்பிவரும் ஸ்ரீ ஜகத்குருசங்கராசார்யாள், சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபையார் முதலியவர்களுக்கு ஸமாஜிகள் வந்தனமளித்திருந்ததையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

பிறகு, ஸமாஜத்திற்கென்று அக்நிஹோத்ரம் பண்டிட் கோபால தேசிகாசாரியரால் இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ரீடிங் ரூமைத் திறந்து வைக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டவுடன், அக்ராசநாதிபதி, 10 பத்திரிகைகளுக்கு மேல் வரும் இந்த ஸமாஜத்திற்கு ஒரு வாசகசாலை அவஸ்யமென்றும், அதற்கு வேண்டிய கார்யங்களைச்செய்து கொடுத்த பண்டிதருக்கு ஸமாஜம் நன்றி பாராட்டவேண்டுமென்றும் சொல்லி, தன் கரங்களால் வாசகசாலையைத்திறந்துவைத்தார். அதன் பிறகு ஸ்ரீரங்கம் டிஸ்டிரிகட் முன்சீப் ப்ரும்ம ஸ்ரீ. கே, எஸ். ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் பி. எ. பி. எல். அவர்கள் “பக்திமார்க்கம்” என்பதைப்பற்றி வெகு ரஸமான உபந்யாஸமொன்று செய்தார்கள். உபந்யாஸகருடைய பாண்டித்யத்தைப்பற்றியும் வாக்சாதுர்யத்தைப்பற்றியும் ஆச்சரியப்படாதவர்களில்லை.

கடைசியில் வாஜபேயம் வீரராகவதாதாசாரியஸ்வாமிகளால், எல்லாருக்கும் உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லப்பட்ட பிறகு, ராத்திரி $8\frac{1}{2}$ மணிக்கு ஸபை கலைந்தது.

எ. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி,
9—5—18. (காரியதரிசி ஆ. பா. ஸமாஜம்.)

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்

சந்தா வரவு.

(1918 - ஏப்ரல் மாஸம்)

	ரு.	அ.	பை.
1. கே. கிருஷ்ணமாசாரியர், மயிலாப்பூர்	1	8	0
2. சே. ஆ. குப்புஸ்வாமி ஐய்யங்கார், செட்டிப்புண்ணியம்	3	0	0
3. வி. ராமானுஜாசார்யர், மாயவரம்	3	0	0
4. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், திருக்கோயிலூர்	3	0	0
5. வி. சௌந்தரராஜ அய்யங்கார், திருப்பூர்	5	0	0
6. எஸ். கே. அண்ணாதுரை ஐயங்கார், நாகப்பட்டணம்	3	0	0
7. எம். ஸ்ரீநிவாஸஐயங்கார், குப்பம்	3	0	0
8. பு. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், கும்பகோணம்	3	0	0
9. திருப்பதி வெங்கடதேசிக ஐயங்கார், ஆழ்வார்திருநகரி	3	0	0
10. பி. துரைஸ்வாமி ஐயங்கா, பார்க் டவுன்	5	0	0
11. என். வி. கே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பார்க் டவுன்	5	0	0
12. டி. என். சுந்தரராஜ ஐய்யங்கார், மதுரை	5	0	0
13. ஸ்ரீ. க. ரங்காசார்யர், காஞ்சிபுரம்	5	0	0
14. காரியதர்சி. ஸ்ரீ. வித்யா விகாசனி ஸபை, திருவாடி	3	0	0
15. கே. ஸ்ரீநிவாஸராகவய்யங்கார், சிதம்பரம்	3	0	0
16. சி. வரதாசார்யர், வேலூர்	3	0	0
17. டி. கே. நம்பி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்	2	0	0
18. திருவேங்கட. கெ. ஆசார்யர், பட்டணம்	3	0	0
19. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், மதுரை	5	0	0
20. எம். எஸ். சேஷய்யங்கார், மதுரை	5	0	0
21. கே. டி. நரசிம்மய்யங்கார், பெங்களூர்	5	0	0
22. வ. ரங்காசார்யர், திருநெல்வேலி	5	0	0
23. எம். எஸ். வரதய்யங்கார், பரமக்குடி	3	0	0
24. வி. துரைஸ்வாமி ஐய்யங்கார், ஆரணி	3	0	0
25. எஸ். கிருஷ்ணஸாமி அய்யங்கார், நாகப்பட்டணம்	3	0	0
26. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸரங்காசாரியர், ஸ்ரீரங்கம்	3	0	0
27. கே. வீரராகவஅய்யங்கார், நாமக்கல்	3	0	0
28. டி. கோபாலாசார்யர், உறையூர்	3	0	0
29. கே. ரங்கஸ்வாமி ஐய்யங்கா, சேலம்	3	0	0
30. ஆர். சௌமியநாராயணய்யங்கார், ராமநாதபுரம்	3	0	0
31. எஸ். வி. ரங்காசார்யர், மதுராந்தகம்	3	0	0
32. ஏ. சேஷாத்ரி ஐய்யங்கார், கடப்பை	3	0	0
33. கே. கோபாலய்யங்கார், பரமக்குடி	3	0	0
34. கே. நாராயணாசார்யர், ஸ்ரீரங்கம்	3	0	0
55. கே. டி. ஸ்ரீனிவாஸாசார்யா, பாளயங்கோட்டை	3	0	0
36. சி. எஸ். ராகவாசாரியர், கடலூர்	3	0	0
37. சி. ராகவாசார்யர், பட்டணம்	5	0	0
38. பி. எஸ். நாராயணய்யங்கார், சாத்தூர்	3	0	0

39. ஜி. ஸ்ரீனிவாஸராகவாசார்யர், திருப்பத்தூர்	3	0	0
40. சி. கே. ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார், குணிகல	3	0	0
41. வி. ராகவய்யங்கார், கரூர்	3	0	0
42. பி. இராகவாசார்யர், கோலார்	3	0	0
43. பி. என். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐய்யங்கார், கோயம்புத்தூர்	3	0	0
44. கே. டி. பார்த்தசாரதி ஐய்யங்கார், வேலூர்	3	0	0
45. டி. பி. நரஸிம்மாசார்யர், ராணிப்பேட்டை,	3	0	0
56. வி. ஆர். ஸ்ரீனிசாஸய்யங்கார், சேலம்	1	0	0
47. ஜீ· என். ராமஸ்வாமி ஐய்யங்கார், பூனா	3	0	0
48. டி. சி. ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார், மதுரை	5	0	0
49. டி. எஸ். ஸ்ரீனிவாஸராகவாசார்லு, மசூலிபட்டணம்	3	0	0
50. வி. ராமஸ்வாமி ஐய்யங்கார், திருநெல்வேலி	3	0	0
51. ஊ, கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐய்யங்கார், கும்பகோணம்	3	0	0
52. ஆர். கிருஷ்ணமாசார்யார், மயிலாப்பூர்	3	0	0
53. மா. சேஷாசார்யார், ஷை	1	0	0
54. சி. ஆர் சேஷாத்ரி ஐய்யங்கார், திருப்பூர்	3	0	0
55. ஆ. குப்புசாமி ஐய்யங்கார், திட்டகுடி	3	0	0
56. வி. நரசிம்மாசார்யர், ஒண்டிபுத்தூர்	3	0	0
57. பி எஸ். வெங்கட்ராமாநுஜய்யங்கார், நெல்லூர்	3	0	0
58. பி. எ. ஸ்ரீனிவாஸாசாரியர், பெஜவாடா	3	0	0
59. எஸ் கோபாலஸ்வாமி ஐய்யங்கார் மயிலாப்பூர்	3	0	0
60. ராவ் பஹதூர் என். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐய்யங்கார் கும்பகோணம்	5	0	0
61. க. கோ. அழகசிங்காரசாரியர், ஜாரா, மாள்வா	3	0	0
62. எஸ். ரங்க ஐய்யங்கார், திருவநந்தபுரம்	3	0	0
63. கே. எஸ். நரசிம்மாசாரியர், கொடநகர்	3	0	0
64. எம். ரங்கஸ்வாமி ஐய்யங்கார், கிருஷணகிரி	3	0	0
65. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐய்யங்கார், மயிலாப்பூர்	5	0	0
66. என். எஸ். சாரங்கபாணி ஐய்யங்கார், திருவாடி	3	0	0
67. எம். எ. வீரராகவதாதாசார்யர், மொப்பாடு	3	0	0
68. பி. என். தேசிகாசாரியார், செங்கல்பட்டு	3	0	0
59. வி. ஸுந்தராசார்யார், ராயதுட்டி	3	0	0
70. வ. உ. ஸ்ரீனிவாசாசார்யர், திண்டுக்கல்	3	0	0
71. டி. ரங்கஸ்வாமி ஐய்யங்கார், சைதாப்பேட்டை	5	0	0
72. கே. பூஸாவி, மாரிகுப்பம்	5	0	0
73. எஸ். கிருஷணய்யங்கார், கோமல்	3	0	0
74. வி. ஆர். டி. தாதாசார்யார், பட்டுகோட்டை	3	0	0

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை சந்தாவரவு.

1. எஸ். கெ. சுப்ராயசெட்டியார், சேலம்	3	0	0
2. ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் சபை, சேலம்	3	0	0
3. சி. பரவாசுதேவ ஐய்யர், கிருஷ்ணகிரி	3	0	0
4. டி. பஞ்சநத அய்யர், தஞ்சாவூர்	3	0	0
5. ஆ. சாண்டய்யா, மசூலிப்பட்டணம்	3	0	0
6. எஸ். எம். நாராயணசாமி ரவுத், ஜாப்னு	3	0	0
7. சி. ஆர். இராஜகோபால நாயுடு, ரங்கூன்	0	4	0

50 சாமான்கள் இனாம்!! **50 சாமான்கள் இனாம்!!**

அநேக நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் பெற்ற

ராஜ சுந்தரி ரோஜா.

கூந்தல் வளரும் பரிமளத்தைலம்.

50 இனாம் சாமான்களுடன் டின் 1-க்கு ரூபா 1—0—0

தலைமயிர் அழகாய் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பும் ஸ்திரிகளும், தலை மயிர் உதிர்ந்து போகாமலிருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிற ஸ்திரிகளும் சாதாரணமாய் கடைகளில் கிடைக்கக்கூடிய இழிவான எண்ணெய்களை உபயோகிக்காமல் எங்கள் தைலத்தின் மதுராதார முடைய பரிமளத்தைத் தெரிந்து அவைகளை வாங்கி உபயோகிக்கவும். இதின் பரிமளம் சொல்லவும் எழுதவும் முடியாது. தலையில் தடவி சீவிக்கொண்டால் அக்கம்பக்கம் வீடுகளும் இதின் வாசனை வீசும். கூந்தலை நீளமாக வளரச்செய்யும். மூளையின் கொதிப்பைத் தணித்து கண்களுக்கு குளிர்ச்சியைத் தரும் சிரசிலுள்ள பல நோய்களையும் நிவர்த்தி செய்து கண்களில் நீர்வடிதல், தலையில் சுண்டுப்புண் மயிர்வெடிப்பு, மயக்கம், தலைவலி, சொறிசிரங்கு மனோவியாகூலம் ஆகிய இவைகளைப் போக்கடித்து தேக ஆரோக்கியம் தரும் இதுவொன்றுதான். 1-புட்டி தருவித்தால் இதின் அருமை தெரியும். அனேக நற்சாட்சிப்பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கிறது. இந்த தேசமெங்கும் நல்ல பெயர் பெற்றிருப்பதே இதின் புகழ்ச்சிக்கு அத்தாட்சியாகும்.

இனாம் சாமான்களின் விபரம்:—ஸ்திரீகள் தலையில் அணியும் கொண்டைக்கிளி 6. குங்குமச்சிமிழ் 1. மைச்சிமிழ் 1. அழகான முகம்பார்க்கும் கண்ணாடி 1. தாம்பூலமாத்திரைகள் 30. தந்தச்சீப்பு 1. ராஜாராணி கார்னேஷன் பெட்டி 1. ரவிவர்மா படங்களுள்ள போஸ்டு கார்டுகள் 6. அத்தர் பில்லை 1. சந்தனபில்லை 1. ஸ்திரீகள் மார்பில் அணியும் ராஜாராணி உள்ள அந்தமான புரூச்ஸ் 1. ஆக 50.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவி.

கதறிவந்தவன் களிப்புடன் செல்வான்!

விஷந்தீண்டினவன் நிமிஷத்திற் குணமடைவான்!!

குணமில்லாவிட்டால்

ரூபாய் 100 - இனாம் கொடுக்கப்படும்!!!

விலை பாக்கெட் 1-க்கு ரூ. 0 8 0

டசன் 1-க்கு ரூ. 5 0 0.

விலாசம்:—வி. எ. எஸ். பாணி,

நெ. 3, இருளப்பன் தெரு, மதராஸ்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை

மதிராஸ்.

1917-18-ம் வர்ஷத்திய எக்ஸிக்யுடிவ் போர்ட்

மெம்பர்களின் பெயர்.

1.	ஸ்ரீ. உ.ப.	கெ. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.	போஷகர்கள்
2.		ஆனரேபில் கெ. வி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார்	
3.	ஸ்ரீ. உ.ப.	திவான் பஹதூர், டி. டி. ரங்காசார்யர்—ஸபாத்யக்ஷர்.	
4.	,,	ராவ் பஹதூர், எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்.	ஸபாத்யக்ஷ ப்ரதிநிதிகள்.
5.	,,	டி. ராஜகோபாலாசார்யர்.	
6.	,,	ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்யர்.	கார்யதர்ஸிகள்.
7.	,,	டி. கோதண்டராம ஐயங்கார்.	
8.	,,	ஸி. ராஜகோபாலாசார்யர், சித்தூர்.	
9.	,,	நரஸிம்ம ஐயங்கார், திருவல்லிக்கேணி.	
10.	,,	டி. அநந்தாசார்யர், விழுப்புரம்	
11.	,,	குமார சக்ரவர்த்தி ஐயங்கார், திருச்சி.	
12.	,,	வே. ஈ. சின்னஸ்வாமி ஐயங்கார், செங்கல்பட்டு.	
13.	,,	டி. பி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருவெவ்வுளூர்.	
14.	,,	ஆர். நரஸிம்ம ஐயங்கார், திருவல்லிக்கேணி.	
15.	,,	கே. ஏ. வீரராகவாசார்யர், மதிராஸ்.	
16.	,,	ஸி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருவல்லிக்கேணி.	
17.	,,	டி. இ. சடகோபாசார்யர், கூடலூர்.	
18.	,,	வி. ரங்காசாரியர், திருவல்லிக்கேணி.	
19.	,,	என் ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார், கர்னூல்.	
20.	,,	எம். நரஸிம்ஹாசார்யர், நெல்லூர்.	
21.	,,	ஸி. துரைஸ்வாமி அய்யங்கார், சித்தூர்.	
22.	,,	டி. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், கோயம்புத்தூர்.	
23.	,,	என். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், கும்பகோணம்.	
24.	,,	எஸ். டி. கிருஷ்ண அய்யங்கார், மதுரை.	
25.	,,	கே. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், நாகப்பட்டணம்.	
26.	,,	பி. கே. கருடாசார்யர், மைசூர்.	
27.	,,	பி. ஆர். க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், எழும்பூர்.	
28.	,,	டி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், சைதாப்பேட்டை.	
29.	,,	எஸ். கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.	
30.	,,	எஸ். வரதாசார்யர், மயிலாப்பூர்.	
31.	,,	வித்தியாபூஷணம் ஏ. கோவிந்தாசாரியர், மைஸூர்.	
32.	,,	ஸி. கோபாலாசாரியார், பூந்தமல்லி.	
33.	,,	ஸி. பத்மநாப ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.	
34.	,,	ஆர். கிருஷ்ணமாசார்யர், மயிலாப்பூர.	
35.	,,	எஸ். ஸுந்தரராஜ ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.	
36.	,,	என். ராஜகோபாலாசர்யார், ,,	
37.	,,	எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், கோமள்.	